

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

P9_TA(2020)0009

Ετήσια έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας

Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Ιανουαρίου 2020 σχετικά με την εφαρμογή της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας — ετήσια έκθεση (2019/2135(INI))

(2021/C 270/05)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο,

- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ) και τη Συνθήκη για την λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ),
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 2013, της 26ης Ιουνίου 2015, της 15ης Δεκεμβρίου 2016, της 22ας Ιουνίου 2017, της 28ης Ιουνίου 2018, της 14ης Δεκεμβρίου 2018 και της 20ής Ιουνίου 2019,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την Κοινή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας της 25ης Νοεμβρίου 2013, της 18ης Νοεμβρίου 2014, της 18ης Μαΐου 2015, της 27ης Ιουνίου 2016, της 14ης Νοεμβρίου 2016, της 18ης Μαΐου 2017, της 17ης Ιουλίου 2017, της 25ης Ιουνίου 2018 και της 17ης Ιουνίου 2019,
- έχοντας υπόψη το έγγραφο με τίτλο «Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe — A Global Strategy for the European Union's Foreign and Security Policy» (Κοινό όραμα, κοινή δράση: Μια ισχυρότερη Ευρώπη — Μια συνολική στρατηγική για την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφάλειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης) που παρουσίασε στις 28 Ιουνίου 2016 η Αντιπρόεδρος της Επιτροπής/Υπατη Εκπρόσωπος της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας (ΑΠ/ΥΕ),
- έχοντας υπόψη τις κοινές δηλώσεις στις οποίες προέβησαν οι Πρόεδροι του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου και της Επιτροπής και ο Γενικός Γραμματέας του NATO, στις 8 Ιουλίου 2016 και στις 10 Ιουλίου 2018,
- έχοντας υπόψη την κοινή δέσμη 42 προτάσεων που εγκρίθηκε από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το Συμβούλιο του Βορείου Ατλαντικού στις 6 Δεκεμβρίου 2016 και τις εκθέσεις προόδου της 14ης Ιουνίου και της 5ης Δεκεμβρίου 2017 σχετικά με την εφαρμογή τους, καθώς και τη νέα δέσμη 32 προτάσεων που εγκρίθηκε από τα δύο Συμβούλια στις 5 Δεκεμβρίου 2017,
- έχοντας υπόψη το έγγραφο προβληματισμού σχετικά με το μέλλον της ευρωπαϊκής άμυνας, της 7ης Ιουνίου 2017 (COM(2017)0315),
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 12ης Σεπτεμβρίου 2013 με θέμα «Στρατιωτικές δομές της ΕΕ: τρέχουσα κατάσταση και μελλοντικές προοπτικές»⁽¹⁾,
- έχοντας υπόψη τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών καθώς και την τελική πράξη του Ελσίνκι, της 1ης Αυγούστου 1975, του Οργανισμού για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 12ης Σεπτεμβρίου 2017 σχετικά με μια διαστημική στρατηγική για την Ευρώπη⁽²⁾,
- έχοντας υπόψη τις συστάσεις του, της 15ης Νοεμβρίου 2017, προς το Συμβούλιο, την Επιτροπή και την ΕΥΕΔ σχετικά με την ανατολική εταιρική σχέση, ενόψει της συνόδου κορυφής του Νοεμβρίου 2017⁽³⁾,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 22ας Νοεμβρίου 2016 σχετικά με την Ευρωπαϊκή Αμυντική Ένωση⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ ΕΕ C 93 της 9.3.2016, σ. 144.

⁽²⁾ ΕΕ C 337 της 20.9.2018, σ. 11.

⁽³⁾ ΕΕ C 356 της 4.10.2018, σ. 130.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 224 της 27.6.2018, σ. 18.

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του, της 16ης Μαρτίου 2017, με θέμα «Συνταγματικές, νομικές και θεσμικές επιπτώσεις μιας κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας: δυνατότητες που προσφέρει η Συνθήκη της Λισαβόνας»⁽⁵⁾,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 5ης Ιουλίου 2017 σχετικά με την εντολή για τον τριμερή διάλογο επί του σχεδίου προϋπολογισμού 2018⁽⁶⁾,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 11ης Δεκεμβρίου 2018 σχετικά με τη στρατιωτική κινητικότητα⁽⁷⁾,
- έχοντας υπόψη τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1092 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, για τη θέσπιση του ευρωπαϊκού προγράμματος βιομηχανικής ανάπτυξης στον τομέα της άμυνας, που αποσκοπεί στη στήριξη της ανταγωνιστικότητας και της καινοτόμου ικανότητας της αμυντικής βιομηχανίας της ΕΕ⁽⁸⁾,
- έχοντας υπόψη το νομοθετικό του ψήφισμα της 18ης Απριλίου 2019 σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Ταμείου Άμυνας⁽⁹⁾,
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 23ης Νοεμβρίου 2016 σχετικά με την εφαρμογή της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας (με βάση την ετήσια έκθεση του Συμβουλίου προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας)⁽¹⁰⁾, της 13ης Δεκεμβρίου 2017 σχετικά με την ετήσια έκθεση για την εφαρμογή της Κοινής Πολιτικής Άμυνας και Ασφάλειας⁽¹¹⁾, και της 12ης Δεκεμβρίου 2018 σχετικά με την εφαρμογή της Κοινής Πολιτικής Ασφάλειας και Άμυνας⁽¹²⁾,
- έχοντας υπόψη το έγγραφο με τίτλο «Implementation Plan on Security and Defence» (Σχέδιο εφαρμογής για την ασφάλεια και την άμυνα) που παρουσίασε η ΑΠ/ΥΕ στις 14 Νοεμβρίου 2016,
- έχοντας υπόψη το ψήφισμά του της 13ης Ιουνίου 2018 για τις σχέσεις ΕΕ-NATO⁽¹³⁾,
- έχοντας υπόψη την ανακοίνωση της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2016, σχετικά με το σχέδιο δράσης για την ευρωπαϊκή άμυνα (COM(2016)0950),
- έχοντας υπόψη τη νέα δέσμη μέτρων στον τομέα της άμυνας που παρουσίασε στις 7 Ιουνίου 2017 η Επιτροπή, σε δελτίο Τύπου με τίτλο «Μια Ευρώπη που αμύνεται: Η Επιτροπή εγκαινιάζει το διάλογο για μια πορεία προς τη δημιουργία μιας Ένωσης Ασφάλειας και Άμυνας»,
- έχοντας υπόψη τα ψηφίσματά του της 14ης Δεκεμβρίου 2016 σχετικά με την εφαρμογή της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας⁽¹⁴⁾, της 13ης Δεκεμβρίου 2017 σχετικά με την ετήσια έκθεση για την εφαρμογή της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας⁽¹⁵⁾ και της 12ης Δεκεμβρίου 2018 σχετικά με την εφαρμογή της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας⁽¹⁶⁾,
- έχοντας υπόψη την παράνομη εισβολή της Ρωσίας στην Κριμαία και την παράνομη προσάρτησή της,
- έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τις Πυρηνικές Δυνάμεις Μεσαίας Εμβέλειας (INF), τις επανειλημμένες παραβιάσεις της από τη Ρωσία, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης και εγκατάστασης συστημάτων πυραύλων Κρούζ εδάφους 9M729, και την αποχώρηση ΗΠΑ και Ρωσίας από τη Συνθήκη,
- έχοντας υπόψη την παραβίαση του εναέριου χώρου και των θαλάσσιων συνόρων κρατών μελών από τη Ρωσία,

⁽⁵⁾ ΕΕ C 263 της 25.7.2018, σ. 125.

⁽⁶⁾ ΕΕ C 334 της 19.9.2018, σ. 253.

⁽⁷⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2018)0498.

⁽⁸⁾ ΕΕ L 200 της 7.8.2018, σ. 30.

⁽⁹⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2019)0430.

⁽¹⁰⁾ ΕΕ C 224 της 27.6.2018, σ. 50.

⁽¹¹⁾ ΕΕ C 369 της 11.10.2018, σ. 36.

⁽¹²⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2018)0514.

⁽¹³⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2018)0257.

⁽¹⁴⁾ ΕΕ C 238 της 6.7.2018, σ. 89.

⁽¹⁵⁾ ΕΕ C 369 της 11.10.2018, σ. 47.

⁽¹⁶⁾ Κείμενα που εγκρίθηκαν, P8_TA(2018)0513.

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

- έχοντας υπόψη την αυξανόμενη οικονομική και στρατιωτική παρουσία της Κίνας στις χώρες της Μεσογείου και της Αφρικής,
- έχοντας υπόψη την απειλή της εγχώριας και ξένης τρομοκρατίας, κυρίως της προερχόμενης από ομάδες όπως το ISIS και η Αλ Κάιντα,
- έχοντας υπόψη τις νέες τεχνολογίες, όπως την τεχνητή νοημοσύνη, τις διαστημικές δυνατότητες και την κβαντική υπολογιστική, οι οποίες προσφέρουν μεν νέες ευκαιρίες στην ανθρωπότητα, αλλά εγείρουν επίσης στους τομείς της αμυντικής και της εξωτερικής πολιτικής νέα προβλήματα που απαιτούν μια σαφή στρατηγική και μια συναίνεση μεταξύ συμμάχων,
- έχοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 24ης Ιουνίου 2014 στην υπόθεση C-658/11, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, υποστηριζόμενο από Ευρωπαϊκή Επιτροπή, κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης ⁽¹⁷⁾,
- έχοντας υπόψη το σχέδιο δράσης της ΕΕ για τη στρατιωτική κινητικότητα, που δημοσιεύθηκε στις 28 Μαρτίου 2018,
- έχοντας υπόψη τα συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την ενίσχυση της στρατηγικής εταιρικής σχέσης ΟΗΕ-ΕΕ για τις ειρηνευτικές επιχειρήσεις και τη διαχείριση κρίσεων: Προτεραιότητες 2019-2021, που εγκρίθηκαν στις 18 Σεπτεμβρίου 2018,
- έχοντας υπόψη το άρθρο 54 του Κανονισμού του,
- έχοντας υπόψη τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Συνταγματικών Υποθέσεων,
- έχοντας υπόψη την έκθεση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων (A9-0052/2019),

Συνθήκες ασφάλειας που παρουσιάζουν διαρκή αβεβαιότητα και έλλειψη προβλεψιμότητας

1. σημειώνει τη διαρκή επιδείνωση του στρατηγικού περιβάλλοντος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία βρίσκεται αντιμέτωπη με πληθώρα προκλήσεων που επηρεάζουν άμεσα ή έμμεσα την ασφάλεια των κρατών μελών της και των πολιτών τους: ένοπλες συγκρούσεις και ασταθή κράτη στην ευρωπαϊκή ήπειρο και στη γειτονία της, με αποτέλεσμα μαζικές πληθυσμιακές μετακινήσεις και παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων υπό την πίεση των διεθνικών δικτύων οργανωμένου εγκλήματος, της τζιχαντιστικής τρομοκρατίας, των κυβερνοεπιθέσεων, των υβριδικών απειλών και των πολεμικών επιχειρήσεων κατά ευρωπαϊκών χωρών, υπό συνθήκες εξασθένησης των πρωτοβουλιών αφοπλισμού και των διεθνών καθεστώτων ελέγχου των εξοπλισμών, υπό την πίεση των αυξανόμενων απειλών για τους φυσικούς πόρους, της ενεργειακής ανασφάλειας και της κλιματικής αλλαγής·
2. εκτιμά πως οι συνθήκες αστάθειας και μη προβλεψιμότητας στα σύνορα της Ένωσης, τόσο στην άμεση (Βόρεια Αφρική, Μέση Ανατολή, Καύκασο, Βαλκάνια, Ανατολική Μεσόγειο, Ρωσική επίθεση κατά Ουκρανίας και Γεωργίας κ.λπ.) όσο και στην ευρύτερη (Σαχέλ, Κέρας Αφρικής, κ.λπ.) γειτονία της, συνιστούν άμεση αλλά και έμμεση απειλή για την ασφάλεια της ηπείρου μας· υπογραμμίζει τον άρρηκτο σύνδεσμο μεταξύ της εσωτερικής και της εξωτερικής ασφάλειας· αναγνωρίζει ότι η ενεργός συμμετοχή στην γειτονία της είναι προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
3. διαπιστώνει ότι ορισμένοι παγκόσμιοι παράγοντες (ΗΠΑ, Κίνα, Ρωσία) αλλά και ένας αυξανόμενος αριθμός περιφερειακών παραγόντων (Τουρκία, Ιράν, Σαουδική Αραβία κ.λπ.) επιδιώκουν την προβολή ισχύος μέσα από ένα συνδυασμό μονομερών διπλωματικών κινήσεων, αλλαγών στις συμμαχίες, αποσταθεροποιητικών δραστηριοτήτων υβριδικού κυρίως χαρακτήρα, και αυξανόμενης στρατιωτικής ικανότητας·
4. υπογραμμίζει την αυξανόμενη γεωπολιτική σημασία της Αρκτικής και τον αντίκτυπό της στα ζητήματα ασφάλειας στην ΕΕ και παγκοσμίως· προτρέπει την ΕΕ να αναπτύξει μια πιο συνεκτική εσωτερική και εξωτερική πολιτική, μια στρατηγική για την Αρκτική και ένα συγκεκριμένο σχέδιο δράσης για τη συμμετοχή της ΕΕ στην Αρκτική, λαμβάνοντας επίσης υπόψη τις πτυχές της ασφάλειας και της γεωστρατηγικής· επισημαίνει την ικανότητα της ΕΕ να συμβάλλει στην επίλυση των δυνητικών προβλημάτων ασφάλειας και γεωστρατηγικής·
5. εκφράζει έντονο προβληματισμό για τη συνολική αποσταθεροποιητική συμπεριφορά της Τουρκίας, συμπεριλαμβανομένων των παράνομων δραστηριοτήτων της εντός της κυπριακής αποκλειστικής οικονομικής ζώνης (ΑΟΖ) / υφαλοκρηπίδας, συμπεριφορά η οποία παραβιάζει το διεθνές δίκαιο και τις σχέσεις καλής γειτονίας και συνιστά απειλή κατά της ειρήνης και της σταθερότητας σε μια ήδη ευπαθή περιοχή·

⁽¹⁷⁾ Απόφαση του Δικαστηρίου (Τμήμα Μείζονος Συνθέσεως) της 24ας Ιουνίου 2014, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

6. θεωρεί λυπηρό το ότι, σε αυτό το πλαίσιο, ορισμένοι από τους ανωτέρω παράγοντες καταστρατηγούν σκοπίμως, ή και επιχειρούν να καταστρέψουν τους πολυμερείς μηχανισμούς, τις αρχές του Χάρτη του ΟΗΕ και το σχετικό διεθνές δίκαιο, στοιχεία όμως που είναι απαραίτητα για τη διατήρηση της ειρήνης· επισημαίνει ότι οι ανωτέρω μπορούν να να καταστούν απειλή για την ασφάλεια της ΕΕ και να θέσουν σε κίνδυνο τις υφιστάμενες διμερείς σχέσεις μεταξύ ΕΕ και χωρών εταίρων·
7. τονίζει τη σημασία των πολυμερών διαπραγματεύσεων μεταξύ ΕΕ και ενδιαφερόμενων μερών προκειμένου να αντιμετωπιστεί η απειλή της διάδοσης των πυρηνικών όπλων· ζητεί να γίνουν σεβαστές οι Συνθήκες περί πυρηνικών· ζητεί επί πλέον να υποστηριχθεί η σύναψη νέας Συνθήκης η οποία θα αντικαταστήσει τη Συνθήκη για τα πυρηνικά όπλα μέσου βελιγκεκούς (INF) και να αναθεωρηθεί η Συνθήκη για τη μη διάδοση των πυρηνικών όπλων (NPT) το 2020·
8. τονίζει ότι η ενίσχυση των ουσιαστικών σχέσεων με την Ανατολική και τη Νοτιοανατολική Ασία είναι απαραίτητη για μια ολοκληρωμένη και βιώσιμη ενωσιακή στρατηγική σύνδεσης βασισμένης σε κανόνες· διαπιστώνει την αύξηση στρατιωτικών δυνάμεων στην περιοχή και καλεί όλα τα εμπλεκόμενα μέρη να σεβαστούν την ελευθερία ναυσιπλοΐας, να επιλύσουν τις διαφορές τους με ειρηνικά μέσα και να απέσχουν από μονομερείς ενέργειες αλλαγής του status quo, μεταξύ άλλων και στην Ανατολική και τη Νότια Κινεζική Θάλασσα και στον Πορθμό της Ταϊβάν· εκφράζει την ανησυχία του για το ότι οι ξένες παρεμβάσεις από απολυταρχικά καθεστώτα μέσω παραπληροφόρησης και κυβερνοεπιθέσεων στο πλαίσιο επικείμενων γενικών εκλογών συνιστούν απειλή για τις ασιατικές δημοκρατίες και την περιφερειακή σταθερότητα· επαναλαμβάνει την υποστήριξή του για την ουσιαστική συμμετοχή της Ταϊβάν σε διεθνείς οργανισμούς, μηχανισμούς και δραστηριότητες·
9. εκφράζει ανησυχίες για τις δραστηριότητες και τις πολιτικές της Ρωσίας, που συνεχίζουν να αποσταθεροποιούν και να αλλάζουν το περιβάλλον ασφαλείας· τονίζει ότι συνεχίζεται η ρωσική κατοχή στην Ανατολική Ουκρανία, ότι οι συμφωνίες του Μινσκ δεν έχουν τεθεί σε εφαρμογή και ότι συνεχίζονται η παράνομη προσάρτηση και η στρατιωτικοποίηση της Κριμαίας και του Ντονμπάς· εκφράζει ανησυχίες για τις υπό εξέλιξη «παγωμένες συγκρούσεις» που η Ρωσία υποδαυλίζει στην Ευρώπη (Μολδαβία και Γεωργία)· τονίζει την ανάγκη να εκφράζεται με μια ενιαία φωνή η πολιτική της ΕΕ στο θέμα αυτό·
10. συνεχίζει να καταδικάζει τη ρωσική στρατιωτική επέμβαση και παράνομη προσάρτηση της χερσονήσου της Κριμαίας· εκφράζει την υποστήριξή του προς την ενότητα, κυριαρχία και εδαφική ακεραιότητα της Ουκρανίας·
11. υπενθυμίζει τη σημασία του να διασφαλιστεί η συνοχή της πολιτικής της ΕΕ σε καταστάσεις που περιλαμβάνουν κατοχή ή προσάρτηση εδαφών·
12. διαπιστώνει ότι η Ένωση καθυστερεί να αντιδράσει και να προσαρμοστεί —πολιτικά, διπλωματικά και στρατιωτικά— στις νέες κρίσεις και σε αυτό το νέο διεθνές πλαίσιο· εκτιμά πως, στον συγκεκριμένο τομέα της άμυνας, οι ανεπαρκείς επενδύσεις, η απουσία αμυντικών ικανοτήτων και η έλλειψη διαλειτουργικότητας, όπως επίσης και κυρίως η πολιτική αпроθυμία εφαρμογής των αυστηρών διατάξεων των ευρωπαϊκών Συνθηκών, όπως και οι πολυάριθμες συμφωνίες συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών, εμποδίζουν την Ένωση να διαδραματίσει αποφασιστικό ρόλο στις εξωτερικές κρίσεις και να αξιοποιήσει όλο το δυναμικό της· αναγνωρίζει και υπογραμμίζει αφετέρου ότι καμία χώρα δεν είναι σε θέση να αντιμετωπίσει μόνη της τις προκλήσεις σε επίπεδο ασφαλείας οι οποίες απειλούν την ευρωπαϊκή ήπειρο και την άμεση γειτονία της· ζητεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο να θέσει για το Συμβούλιο την ειδική πλειοψηφία ως πολιτική προτεραιότητα στο πεδίο της κοινής πολιτικής για την ασφάλεια και άμυνα (ΚΠΑΑ/CSDP), εκεί όπου το επιτρέπει η ΣΕΕ· καλεί τα κράτη μέλη να αναπτύξουν μια αποτελεσματική ολοκληρωμένη προσέγγιση έναντι των κρίσεων και συγκρούσεων η οποία να συνδυάζει στρατιωτικά και μη στρατιωτικά μέσα με τον καλύτερο δυνατό και πλέον ισόρροπο τρόπο· εκτιμά πως η ικανότητα της Ένωσης να αντιδρά επαρκώς στις αναδυόμενες κρίσεις και συγκρούσεις εξαρτάται επίσης από την ταχύτητα λήψης των αποφάσεων· επισημαίνει ότι τα στοχοθετημένα περιοριστικά μέτρα μπορεί μεν να αποτελούν αποτελεσματικά εργαλεία, όμως δεν θα πρέπει να επηρεάζουν αθώους και θα πρέπει να συνάδουν με τις αρχές του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφάλειας (ΚΕΠΠΑ)·
13. χαιρετίζει την αναγνώριση των κοινών συμφερόντων σε θέματα ασφαλείας και την αυξανόμενη πολιτική βούληση των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως και των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών και των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων να ενεργήσουν συλλογικά για την ασφαλεία τους αποκτώντας περισσότερα μέσα για μια πιο προληπτική, γρήγορη, αποτελεσματική και αυτόνομη δράση· επισημαίνει ότι μόνο μέσω μιας συλλογικής προσέγγισης, μπορεί να καταστεί ισχυρότερη η ΕΕ και να είναι σε θέση να αναλάβει μεγαλύτερη ευθύνη για τη δική της ασφάλεια και άμυνα·
14. τονίζει ότι οι προκλήσεις αυτές αντιμετωπίζονται καλύτερα από κοινού και όχι από κάθε χώρα χωριστά· θεωρεί ζωτικής σημασίας να ανταποκριθεί η ΕΕ στις προκλήσεις αυτές με ταχύτητα, συνέπεια και αποτελεσματικότητα, με ενιαία φωνή, και σε συνεννόηση με τους συμμάχους, τους εταίρους και άλλους διεθνείς οργανισμούς·

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

15. είναι πεπεισμένο ότι η απάντηση της Ένωσης στις προκλήσεις στον τομέα της ασφάλειας βασίζεται πρωτίστως στον προσδιορισμό και την ενίσχυση της στρατηγικής της αυτονομίας, των δυνάμεών της και της ικανότητάς της να συνεργαστεί με άλλους στο πλαίσιο μιας στρατηγικής εταιρικής σχέσης·
16. υπογραμμίζει ότι η στρατηγική εταιρική σχέση μεταξύ ΕΕ και NATO έχει θεμελιώδη σημασία για την αντιμετώπιση των προκλήσεων ασφάλειας που αντιμετωπίζουν η Ευρώπη και οι γειτονικές της χώρες· τονίζει ότι η στρατηγική αυτονομία της ΕΕ δεν σημαίνει αμφισβήτηση του NATO και δεν υπονομεύει την τρέχουσα αρχιτεκτονική ασφάλειας στην Ευρώπη· τονίζει ότι μια ισχυρότερη Ευρώπη ενισχύει το NATO και επιτρέπει στην ΕΕ να αντιμετωπίσει περισσότερες παγκόσμιες προκλήσεις από κοινού με το NATO·
17. χαιρετίζει τα επιτεύγματα των τελευταίων πέντε ετών όσον αφορά την ενίσχυση της ΚΠΑΑ και ζητεί από το Συμβούλιο και την Επιτροπή να αναπτύξουν περαιτέρω την ικανότητα της Ένωσης να δρα ως παγκόσμιος εταίρος εκπροσωπώντας τα συμφέροντα των πολιτών της Ένωσης και ενεργώντας ως μια θετική δύναμη στις διεθνείς σχέσεις·
18. χαιρετίζει και υποστηρίζει την επιχείρηση «Atlantic Resolve» και την ενισχυμένη προκεχωρημένη παρουσία (EFP) του NATO στην ευρωπαϊκή ήπειρο και αναγνωρίζει τη σημασία των στρατευμάτων του NATO στην προσπάθεια αποτροπής της περαιτέρω ρωσικής επιθετικότητας και παροχής κρίσιμης υποστήριξης σε περίπτωση σύγκρουσης·
19. αναγνωρίζει την ευρωπαϊκή συμμετοχή και υποστήριξη στην επιχείρηση «Resolute Support Mission» στο Αφγανιστάν· αναγνωρίζει περαιτέρω τη σημασία αυτής της αποστολής για τη σταθερότητα και την ασφάλεια του Αφγανιστάν και της ευρύτερης περιοχής·

Ανάγκη διαμόρφωσης και ενίσχυσης της ευρωπαϊκής στρατηγικής αυτονομίας

20. επισημαίνει ότι η φιλοδοξία της επίτευξης μιας ευρωπαϊκής στρατηγικής αυτονομίας διατυπώθηκε πρώτη φορά στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 19ης και 20ής Δεκεμβρίου 2013 και αναγνωρίστηκε πρώτη φορά στην «Συνολική Στρατηγική για την Εξωτερική Πολιτική και Πολιτική Ασφαλείας της Ευρωπαϊκής Ένωσης» την οποία η τότε Αντιπρόεδρος της Επιτροπής / Υπάτη Εκπρόσωπος της Ένωσης για ζητήματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας (ΑΠ/ΥΕ) παρουσίασε στις 28 Ιουνίου 2016 και η οποία ορίζει την ευρωπαϊκή στρατηγική αυτονομία ως μακροπρόθεσμο στόχο και ζητεί το σταδιακό συγχρονισμό και την αμοιβαία προσαρμογή των εθνικών κύκλων αμυντικού σχεδιασμού και των πρακτικών ανάπτυξης ικανοτήτων·
21. εκτιμά πως η ευρωπαϊκή στρατηγική αυτονομία βασίζεται στην ικανότητα της Ένωσης να αυξήσει την ελευθερία της να αξιολογεί την αυτόνομη επιχειρησιακή της ικανότητα, έννοια που περιλαμβάνει αξιόπιστες στρατιωτικές δυνάμεις, βιομηχανική ικανότητα παραγωγής των απαραίτητων εξοπλισμών για τις δυνάμεις της, και πολιτική ικανότητα να λαμβάνει αποφάσεις όταν το απαιτούν οι περιστάσεις, και απηχεί τον στόχο της ανάληψης μεγαλύτερου μεριδίου ευθύνης για την ασφάλεια της Ευρώπης, ώστε να υπερασπίζεται τα κοινά συμφέροντα και αξίες της, με τους εταίρους της όποτε είναι δυνατόν αλλά και μόνη όποτε χρειαστεί· τονίζει ότι η ενεργειακή ασφάλεια είναι ένα σημαντικό στοιχείο για την επίτευξη στρατηγικής αυτονομίας· πιστεύει θερμά ότι η ευρωπαϊκή στρατηγική αυτονομία θα πρέπει να περιλαμβάνει την ικανότητα ανάπτυξης στρατιωτικών δυνάμεων στην περιφέρεια της ΕΕ·
22. εκτιμά ως εκ τούτου πως η ευρωπαϊκή στρατηγική αυτονομία στηρίζεται πάνω από όλα στην ικανότητα της Ένωσης να αξιολογεί μια κατάσταση κρίσης και να αποφασίσει κατά τρόπο αυτόνομο, πράγμα που αναγκαστικά συνεπάγεται μια ανεξάρτητη και αποτελεσματική διαδικασία λήψης αποφάσεων, μέσα αξιολόγησης και ελευθερία ανάλυσης και ανάληψης δράσης· εκτιμά ακόμη ότι η ευρωπαϊκή στρατηγική αυτονομία θεμελιώνεται στην ικανότητα της Ένωσης να ενεργεί μόνη της όταν διακυβεύονται τα συμφέροντά της (σε θέατρα επιχειρήσεων που θεωρούνται ως προτεραιότητας από τα κράτη μέλη της ΕΕ) ή στο πλαίσιο υφιστάμενων συμφωνιών συνεργασίας· τονίζει πως η ευρωπαϊκή στρατηγική αυτονομία είναι μέρος ενός πολυμερούς πλαισίου που σέβεται τις αναληφθείσες στον ΟΗΕ δεσμεύσεις και συμπληρώνει και ενισχύει τις συμμαχίες και συμπράξεις που τα πλείστα κράτη μέλη έχουν υπογράψει· τονίζει ότι η στρατηγική αυτονομία δεν σημαίνει ότι η Ένωση θα δρα συστηματικά μόνη της, σπουδήποτε και ανά πάσα στιγμή·
23. είναι της άποψης ότι η επιβεβαίωση της ευρωπαϊκής στρατηγικής αυτονομίας εξαρτάται από την θέσπιση μιας συνολικής ΚΕΠΠΑ υποστηριζόμενης από μια ευρωπαϊκή αμυντική συνεργασία στους τομείς της τεχνολογίας, των ικανοτήτων, της βιομηχανίας και των επιχειρησιακών δυνατοτήτων· εκτιμά ότι μόνο με συγκεκριμένες και ευέλικτες συνεργασίες θεμελιωμένες σε ρεαλιστικές πρωτοβουλίες θα μπορέσουν να ξεπεραστούν σταδιακά οι δυσκολίες, να διαμορφωθεί μία πραγματική κοινή στρατηγική κουλτούρα και να διαμορφωθούν κοινές απαντήσεις προσαρμοσμένες στα βασικότερα διακυβεύματα στα ζητήματα ασφάλειας και άμυνας της ΕΕ·

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

24. τονίζει ότι, για να αυξηθεί η στρατηγική αυτονομία της ΕΕ, τα κράτη μέλη πρέπει να αυξήσουν τις αμυντικές δαπάνες τους και να επιδιώξουν ως στόχο ένα 2 % του ΑΕΠ· εκτιμά ότι οι αυξημένες επενδύσεις στην ασφάλεια και την άμυνα αποτελούν ζήτημα απόλυτης προτεραιότητας για τα κράτη μέλη και την ΕΕ και ότι η αλληλεγγύη και η συνεργασία στον τομέα της άμυνας θα πρέπει να αποτελέσουν τον κανόνα·

25. υπογραμμίζει ότι η ευρωπαϊκή στρατηγική αυτονομία είναι πραγματικά εφικτή μόνο εάν τα κράτη μέλη επιδείξουν πολιτική βούληση, συνοχή και αλληλεγγύη, κάτι που επίσης αντανακλάται ιδιαίτερα στην ανάγκη να προτιμάται η αγορά ευρωπαϊκού υλικού· όποτε υπάρχει εξοπλισμός ανταποκρινόμενος στα υψηλότερα πρότυπα, διαθέσιμος και ανταγωνιστικός, ώστε να διασφαλίζεται ταυτόχρονα η αμοιβαία πρόσβαση σε άκρως προστατευόμενες αγορές οπλισμού·

26. επαναλαμβάνει πως η ευρωπαϊκή στρατηγική αυτονομία αποτελεί θεμιτή και απαραίτητη φιλοδοξία και ότι πρέπει να παραμείνει προτεραιότητα της ΚΕΠΠΑ και της ευρωπαϊκής αμυντικής πολιτικής· υπογραμμίζει ότι η λειτουργική και επιχειρησιακή υλοποίησή της αποτελεί κοινή ευθύνη της ΕΕ και των κρατών μελών της·

Παγίωση πραγματικής προόδου για την επίτευξη της ευρωπαϊκής στρατηγικής αυτονομίας

27. υποστηρίζει ότι η ευρωπαϊκή στρατηγική αυτονομία πρέπει να εκφραστεί στα πεδία της εξωτερικής πολιτικής και της πολιτικής ασφάλειας, της βιομηχανίας, της ανάπτυξης ικανοτήτων (κοινά προγράμματα, επένδυση σε αμυντικές τεχνολογίες) και των επιχειρησιακών δυνατοτήτων (χρηματοδότηση των επιχειρήσεων, ενίσχυση των δυνατοτήτων των εταίρων, και ικανότητα σχεδίασης και διεξαγωγής αποστολών)·

28. θεωρεί ενδεδειγμένη την εφαρμογή μιας πολιτικής περιορισμού των εξαγωγών όπλων για όλους τους τύπους όπλων, συμπεριλαμβανομένων των ειδών διπλής χρήσης· καλεί τα κράτη μέλη να συμμορφωθούν με τον Κώδικα Δεοντολογίας της ΕΕ για τις εξαγωγές όπλων· επαναλαμβάνει την ανάγκη αυστηρής εφαρμογής από όλα τα κράτη μέλη των κανόνων που ορίζονται στην κοινή θέση 2008/944/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου της 8ης Δεκεμβρίου 2008 ⁽¹⁸⁾ για τις εξαγωγές όπλων, συμπεριλαμβανομένης της αυστηρής εφαρμογής του δεύτερου κριτηρίου σχετικά με τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη χώρα τελικού προορισμού·

Αποστολές και επιχειρήσεις της ΚΠΑΑ

29. εκτιμά ότι η άμυνα της Ευρώπης βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στην ικανότητα της Ένωσης και στην πολιτική βούληση των κρατών μελών να επεμβαίνουν στρατιωτικά, με τρόπο αξιόπιστο, στα εξωτερικά θέατρα επιχειρήσεων· υποστηρίζει ότι η Ένωση διαθέτει σημαντικούς ανθρώπινους, οικονομικούς, τεχνικούς και στρατιωτικούς πόρους, οι οποίοι της προσφέρουν μια μοναδική ικανότητα να διεξάγει στρατιωτικές και μη στρατιωτικές επιχειρήσεις και να αντιδρά άμεσα και προληπτικά στις μελλοντικές προκλήσεις στον τομέα της ασφάλειας, για παράδειγμα μέσω ενεργών αποστολών διατήρησης της ειρήνης·

30. τονίζει ότι, μετά την έγκριση της Συνολικής Στρατηγικής του 2016 για την εξωτερική πολιτική και την πολιτική ασφαλείας της ΕΕ, ο πολλαπλασιασμός των περιφερειακών και τοπικών συγκρούσεων, μεταξύ άλλων και κοντά στην άμεση γειτονία της Ένωσης, εγείρει πολλές προκλήσεις για την ασφάλεια της Ένωσης, καθώς αυτές έχουν συχνά δευτερογενείς επιπτώσεις· θεωρεί, εν προκειμένω, ότι η Ένωση θα πρέπει να καταστεί ισχυρότερος παράγοντας σε θέματα διαχείρισης κρίσεων, επίλυσης συγκρούσεων και διατήρησης της ειρήνης, όποτε είναι δυνατό σε συνεργασία με άλλους περιφερειακούς και διεθνείς οργανισμούς όπως ο ΟΗΕ και η Αφρικανική Ένωση, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις της για την προώθηση της πολυμέρειας, αλλά και μόνη της, όταν το απαιτούν οι καταστάσεις·

31. προτρέπει την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) και τα κράτη μέλη να υιοθετήσουν μια περισσότερο διορατική προσέγγιση για τον σχεδιασμό και την ανάπτυξη ικανοτήτων και να προβλέψουν τις μελλοντικές ανάγκες για την σθεναρή ανταπόκριση της ΕΕ σε κρίσεις και προκλήσεις·

32. διαπιστώνει ότι η Ένωση είναι σήμερα παρούσα σε τρεις ηπείρους όπου αναπτύσσονται δέκα έξι στρατιωτικές ή μη στρατιωτικές αποστολές (δέκα μη στρατιωτικές και έξι στρατιωτικές, εκ των οποίων τρεις εκτελεστικές και τρεις μη εκτελεστικές)· αναγνωρίζει τη συμβολή των αποστολών αυτών στην ειρήνη, την ασφάλεια και τη διεθνή σταθερότητα· υπογραμμίζει ότι η εκτέλεσή τους πρέπει να συνοδεύεται από μια αναθεώρηση επιλεγμένων κειμένων που καθορίζονται στη Συνθήκη της Λισαβόνας και που θεσπίστηκαν τα τελευταία χρόνια, ώστε να γίνουν αποτελεσματικότερα και να αυξηθεί η ασφάλεια των Ευρωπαίων πολιτών· προωθεί ως στόχο την επίτευξη υψηλότερου επιπέδου αποτελεσματικότητας των αποστολών ΚΠΑΑ μέσω της υλοποίησης του στόχου του 70 % κοινού αποσπασμένου προσωπικού και ζητεί από τα κράτη μέλη να αυξήσουν τις συνεισφορές τους·

⁽¹⁸⁾ Κοινή θέση 2008/944/ΚΕΠΠΑ του Συμβουλίου, της 8ης Δεκεμβρίου 2008, για τον καθορισμό κοινών κανόνων που διέπουν τον έλεγχο των εξαγωγών στρατιωτικής τεχνολογίας και εξοπλισμού (ΕΕ L 335 της 13.12.2008, σ. 99).

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

33. χαιρετίζει την συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου στον έλεγχο των αποστολών και επιχειρήσεων της ΚΠΑΑ και το προτρέπει να εκπονήσει περαιτέρω ειδικές εκθέσεις για άλλες αποστολές και επιχειρήσεις·
34. καλεί τα κράτη μέλη και τους ευρωπαϊκούς φορείς να δώσουν προτεραιότητα στη δέσμευσή τους υπέρ της Αφρικής και να διατηρήσουν έναν υψηλό βαθμό εμπλοκής εκεί· χαιρετίζει κατά συνέπεια την απόφαση του Συμβουλίου, του Ιουλίου 2018, να παρατείνει κατά δύο έτη την εντολή της ευρωπαϊκής στρατιωτικής εκπαιδευτικής αποστολής στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία (EUTM RCA), καθώς και την βούλησή του να δρομολογήσει μια μη στρατιωτική αποστολή συμπληρωματικά προς το στρατιωτικό σκέλος· διαπιστώνει ότι αυτές οι πρόσφατες εξελίξεις είναι μια θετική ένδειξη της εκ νέου δέσμευσης των κρατών μελών, αλλά τονίζει ότι η κατάσταση στη χώρα όσον αφορά την ασφάλεια και τα ανθρώπινα δικαιώματα παραμένει άκρως προβληματική·
35. υπογραμμίζει τη συνολική δέσμευση της Ένωσης απέναντι στο Σαχέλ και το Κέρας της Αφρικής μέσω έξι μη στρατιωτικών (EUCAP Μαλί, EUCAP Νίγηρας, EUCAP Σομαλία) και στρατιωτικών αποστολών (EUTM Μαλί, EUTM Σομαλία, ATALANTA)· επικροτεί και ενθαρρύνει τις προσπάθειες περιφερειοποίησης της λειτουργίας των μη στρατιωτικών αποστολών στο Σαχέλ απέναντι σε ζητήματα ασφάλειας που υπερβαίνουν το πλαίσιο των κρατών στα οποία έχουν αναπτυχθεί οι ευρωπαϊκές αποστολές· επικροτεί επίσης την υποστήριξη που η ΕΕ παρέχει στην επιχείρηση G5 Σαχέλ· επικρίνει, στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός ότι EYED δεν καθόρισε κατάλληλους δείκτες για την παρακολούθηση των αποτελεσμάτων των αποστολών EUCAP στον Νίγηρα και στο Μάλι και ότι η παρακολούθηση και αξιολόγηση των δραστηριοτήτων των αποστολών ήταν ανεπαρκείς και δεν συνεκτιμούσαν τις επιπτώσεις·
36. εκφράζει βαθιά ανησυχία για τις δεκάδες περιπτώσεις πολύ σοβαρών παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τις δυνάμεις ασφαλείας του Μάλι, όπως διερευνήθηκαν και αναφέρθηκαν από την Πολυδιάστατη ολοκληρωμένη αποστολή σταθεροποίησης των Ηνωμένων Εθνών στο Μάλι (MINUSMA), οι οποίες θα μπορούσαν να ισοδυναμούν με εγκλήματα πολέμου βάσει του ανθρωπιστικού δικαίου· ζητεί επιτακτικά από τον ΑΠ/ΥΕ να διασφαλίσει την αυστηρή συμμόρφωση των εταίρων της ΕΕ με το διεθνές ανθρωπιστικό δίκαιο και το δίκαιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, καθώς και με τις νομικά δεσμευτικές διατάξεις της ΕΕ, και την άμεση παραπομπή αυτών των υποθέσεων στη δικαιοσύνη· καλεί την EYED να υποβάλει επειγόντως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έκθεση σχετικά με τις περιπτώσεις αυτές·
37. ανησυχεί για την επιδείνωση της κατάστασης στην Μπουρκίνα Φάσο και για τις γεωπολιτικές της επιπτώσεις στην περιοχή του Σαχέλ και στη Δύση, οι οποίες μπορούν να δικαιολογήσουν μια μη στρατιωτική και/ή μια στρατιωτική αποστολή με σκοπό την ενίσχυση της διακυβέρνησης στον τομέα της ασφάλειας, τον σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης του πληθυσμού προς τις δυνάμεις ασφαλείας του·
38. τονίζει εκ νέου τη στρατηγική σημασία των Δυτικών Βαλκανίων για την ασφάλεια και τη σταθερότητα της ΕΕ· τονίζει την ανάγκη να βελτιωθεί η δέσμευση της ΕΕ, η ολοκλήρωση και ο συντονισμός στην περιοχή, μεταξύ άλλων και μέσα από την εντολή των αποστολών ΚΠΑΑ της ΕΕ· επαναλαμβάνει ότι στόχος της πολιτικής της ΕΕ στα Δυτικά Βαλκάνια είναι η ευθυγράμμιση των χωρών της περιοχής με το κεκτημένο της ΕΕ και η στήριξή τους στην ενταξιακή πορεία τους, σαν μια ενισχυμένη διαχείριση της ειρήνης και της σταθερότητας για την Ευρώπη συνολικά·
39. επαναλαμβάνει τη στρατηγική σημασία της Ανατολικής Ευρώπης και των Δυτικών Βαλκανίων για τη σταθερότητα και την ασφάλεια της ΕΕ και τονίζει την ανάγκη να επικεντρωθεί και να ενισχυθεί η πολιτική δέσμευση της ΕΕ απέναντι σε αυτές τις περιοχές, μεταξύ άλλων και με μια ισχυρή εντολή των αποστολών ΚΠΑΑ της ΕΕ·
40. τονίζει τον κεντρικό ρόλο της στρατιωτικής επιχείρησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης EUFOR Althea στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη ως προς την πρόοδο στην επίτευξη και διατήρηση της ειρήνης και ασφάλειας στη χώρα και την ευρύτερη περιοχή· επικροτεί τα συμπεράσματα του Συμβουλίου, του Οκτωβρίου 2019, που υποστηρίζουν τη συνέχιση της παρουσίας των ευρωπαϊκών στρατιωτικών δυνάμεων στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη·
41. ζητεί την ταχεία και αποτελεσματική εφαρμογή του Συμφώνου για τις μη στρατιωτικές αποστολές το οποίο εγκρίθηκε τον Νοέμβριο του 2018 από το Συμβούλιο και τα κράτη μέλη και έχει ως στόχο την ενίσχυση των πόρων της μη στρατιωτικής ΚΠΑΑ προκειμένου να επιτευχθούν οι συμφωνημένοι στόχοι σε προσωπικό και οι αποστολές να γίνουν πιο ευέλικτες και πιο επιχειρησιακές, ως προϋπόθεση για την αποτελεσματικότητά και αποδοτικότητά της επί τόπου δράσης της Ένωσης· καλεί τα κράτη μέλη να διαμορφώσουν μια εμπεριστατωμένη ετήσια αναθεώρηση που να συμβάλλει στον απολογισμό της προόδου στην υλοποίηση του Συμφώνου μη στρατιωτικής ΚΠΑΑ και να μπορεί να στηρίξει τον περαιτέρω επαγγελματισμό χαρακτήρα των μη στρατιωτικών αποστολών ΚΠΑΑ μετά το 2023, συμπεριλαμβανομένων και μέτρων για την εξασφάλιση της λογοδοσίας όλων των εμπλεκόμενων στα έργα των αποστολών· ζητεί από τα κράτη μέλη να δοκιμάσουν το συντομότερο δυνατό μέσω ενός πιλοτικού σχεδίου τη νέα ιδέα των εξειδικευμένων ομάδων επιτόπιας δράσης, οι οποίες θα χρησιμοποιηθούν για τη διάθεση εξειδικευμένων δυνάμεων για περιορισμένο χρονικό διάστημα και για την κάλυψη των σημερινών κενών στις ικανότητες, και να αξιολογήσουν τα διδάγματα από την ανάπτυξη των πρώτων ομάδων·

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

42. τονίζει ότι υπάρχουν αυτή τη στιγμή 10 μη στρατιωτικές αποστολές ΚΠΑΑ με υψηλή προστιθέμενη αξία από άποψη ειρήνης και ασφάλειας οι οποίες έχουν αναπτυχθεί στη γειτονία της ΕΕ και ειδικότερα στην Αφρική και τη Μέση Ανατολή, στα Δυτικά Βαλκάνια και την Ανατολική Ευρώπη·

43. τονίζει ότι η υλοποίηση του Συμφώνου μη στρατιωτικής ΚΠΑΑ δεν θα πρέπει να αποτελεί το τελευταίο στάδιο στην ενίσχυση της μη στρατιωτικής ΚΠΑΑ·

44. διαπιστώνει εντούτοις ότι η αποτελεσματικότητα των αποστολών και επιχειρήσεων της ΚΠΑΑ παρεμποδίζεται εν γένει από τη μόνιμη δομική αδυναμία και από μια αυξανόμενη απροθυμία των κρατών μελών και των ευρωπαϊκών θεσμικών οργάνων να καταστήσουν τις αποστολές και επιχειρήσεις αυτές πιο αποφασιστικές σε επίπεδο τόσο ανθρώπινων πόρων όσο και εντολής, και ζητεί μια κοινή ευρωπαϊκή λύση για τη διευθέτησή τους· διαπιστώνει έτσι ότι οι στρατιωτικές επιχειρήσεις της ΚΠΑΑ επικεντρώνονται όλο και περισσότερο στην εκπαίδευση των ενόπλων δυνάμεων (EUTM), χωρίς εκτελεστική διάσταση, ενώ παράλληλα διαπιστώνει ότι, αν και το έργο του προσωπικού της EUTM είναι αξιόλογο, εντούτοις τα όρια στην εκπαίδευση και η έλλειψη εξοπλισμού έχουν ως αποτέλεσμα ότι οι εκπαιδευόμενες μονάδες αδυνατούν να συγκρατήσουν τις ένοπλες ανταρσίες και την άνοδο της τζιχαντιστικής τρομοκρατίας·

45. θεωρεί λυπηρό το γεγονός ότι η ανάγκη διαμόρφωσης πολιτικής βούλησης σημαίνει πως οι διαδικασίες λήψης αποφάσεων και υλοποίησης εκτυλίσσονται με διαφορετική ταχύτητα· υπενθυμίζει ότι πολύ λίγες πρόσφατες στρατιωτικές επιχειρήσεις έλαβαν εκτελεστική εντολή, επειδή η διαδικασία λήψης αποφάσεων δεν μπορούσε να αντισταθμίσει την έλλειψη πολιτικής βούλησης και, για τον λόγο αυτό, ζητά από τα κράτη μέλη, όποτε είναι αντιμετώπιμα με μια κρίση, να βρίσκουν την αναγκαία πολιτική βούληση για να κάνουν ενεργό χρήση των δομών και διαδικασιών της ΚΠΑΑ, ώστε η ανάπτυξη αποστολών να γίνεται ταχύτερα, πιο ευέλικτα και πιο συνεκτικά· καλεί τον ΑΠ/ΥΕ να εξηγήσει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο το σκεπτικό αυτού που σαφώς είναι ένα νέο εργαλείο διαχείρισης κρίσεων, ήτοι τη δρομολόγηση μίνι αποστολών δυνάμει του άρθρου 28 ΣΕΕ·

46. τονίζει την ανελαστικότητα των διοικητικών και δημοσιονομικών διαδικασιών, που προκαλεί σοβαρά προβλήματα στο προσωπικό που αναπτύσσεται επί τόπου·

47. υποστηρίζει την ανάγκη τακτικής αξιολόγησης των αποστολών και επιχειρήσεων, για να γίνουν αποτελεσματικότερες· καλεί ΕΥΕΔ και Επιτροπή να καταρτίσουν εντολές, προϋπολογισμούς, κανόνες εμπλοκής και επιχειρησιακές διαδικασίες που να επαρκούν για τις σχετικές επιχειρήσεις, και να προβλέπουν μια στρατηγική εξόδου· ζητεί στο πλαίσιο αυτό μια πιο τακτική ανταλλαγή πληροφοριών και πιο τακτικές διαβουλεύσεις με τις αρμόδιες κοινοβουλευτικές επιτροπές, πριν, κατά και μετά τις αποστολές, και καλεί τις επιτροπές να επικεντρώνουν τις αποστολές και τις αντιπροσωπείες τους στις ζώνες ανάπτυξης αποστολών και επιχειρήσεων της ΚΠΑΑ· ζητεί να δοθεί στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο –παράλληλα με τα εθνικά κοινοβούλια– ενισχυμένος ρόλος όσον αφορά την ΚΠΑΑ, ώστε να διασφαλιστεί η κοινοβουλευτική εποπτεία της ΚΠΑΑ και του προϋπολογισμού της·

48. υπογραμμίζει τη σημασία της διοργάνωσης και διεξαγωγής κοινής εκπαίδευσης και κοινών ασκήσεων μεταξύ ευρωπαϊκών ενόπλων δυνάμεων, όπως και παράλληλων και συντονισμένων ασκήσεων ΕΕ-NATO, ώστε να προαχθεί η οργανωτική, διαδικαστική και τεχνική διαλειτουργικότητα και η στρατιωτική κινητικότητα, με σκοπό την μέγιστη προπαρασκευη ενόψει αποστολών, την επίτευξη συμπληρωματικότητας, την αποφυγή περιττών ευκαλύψεων, και την αντιμετώπιση ενός ευρέος φάσματος απειλών, συμβατικών και μη· επικροτεί σε σχέση με τα ανωτέρω την ευρωπαϊκή πρωτοβουλία για την ανταλλαγή νέων αξιωματικών (Στρατιωτικό Erasmus — EMILYO) την οποία διαχειρίζεται η Ευρωπαϊκή Ακαδημία Ασφάλειας και Άμυνας, με στόχο να δοθεί η δυνατότητα σε εθνικούς φορείς στρατιωτικής εκπαίδευσης και κατάρτισης να διερευνήσουν δυνατότητες για εκτενή και ποιοτική ανταλλαγή γνώσεων και τεχνογνωσίας· χαιρετίζει την αναγνώριση του ότι χωρίς τις γυναίκες δεν υπάρχει ασφάλεια και τονίζει τη σημασία της συμμετοχής γυναικών στις διαπραγματεύσεις και τις αποστολές·

49. υπογραμμίζει ότι το επανειλημμένα παρατηρούμενο πρόβλημα των ενόπλων δυνάμεων των κρατών όπου επεμβαίνει η ΕΕ είναι η έλλειψη εξοπλισμού, που συνιστά τροχοπέδη για την επιτυχία των εκπαιδευτικών αποστολών· διαπιστώνει τη δυσκολία έγκαιρης προμήθειας του κατάλληλου εξοπλισμού λόγω ιδίως των δυσκίνητων διαδικασιών στις δημόσιες συμβάσεις· εκτιμά πως η επίτευξη θετικών αποτελεσμάτων στην κατάρτιση και την παροχή συμβουλών σε ένοπλες δυνάμεις τρίτων χωρών δεν θα είναι μακροπρόθεσμα εφικτή εάν δεν υπάρχει δυνατότητα να συνοδεύονται οι προσπάθειες αυτές από αξιόλογα και συντονισμένα προγράμματα παροχής εξοπλισμού· χαιρετίζει την πρωτοβουλία «Ανάπτυξη ικανοτήτων για τη στήριξη της ασφάλειας και της ανάπτυξης» (CBSD) η οποία οδήγησε στην αναθεώρηση του μηχανισμού συμβολής στη σταθερότητα και την ειρήνη (ICSP+) το 2017, γεγονός που επέτρεψε τη χρηματοδότηση εκπαιδευτικών δράσεων καθώς και την παροχή μη θανατηφόρου εξοπλισμού στις ένοπλες δυνάμεις τρίτων χωρών· διαπιστώνει ότι μέχρι σήμερα έχουν εκτελεστεί τρία έργα, στο Μαλί, στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία και στην Μπουρκίνα Φάσο· τονίζει την μεγάλη ζήτηση από τους τοπικούς πληθυσμούς για στήριξη στον τομέα της εκπαίδευσης και της παροχής εξοπλισμού·

50. καλεί την ΕΕ να αντιμετωπίσει τις συνεχείς και αυξανόμενες απειλές για την προστασία και τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, και να πατάξει τη λαθραία διακίνηση πολιτιστικών τεχνουργημάτων, ιδίως σε ζώνες συγκρούσεων· επισημαίνει ότι η στέρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς και των ιστορικών ριζών στις κοινωνίες τις καθιστά πιο ευάλωτες στη ριζοσπαστικοποίηση και πιο ευαίσθητες σε παγκόσμιες τζιχαντιστικές ιδεολογίες· καλεί την ΕΕ να αναπτύξει μια ευρεία στρατηγική για την αντιμετώπιση των εν λόγω απειλών·

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

51. θεωρεί λυπηρό το πρόβλημα συγκρότησης δυνάμεων, ιδίως κατά την έναρξη στρατιωτικών αποστολών· τονίζει ότι η EUTM Σομαλία δυσκολεύεται να συγκεντρώσει τις απαραίτητες δυνάμεις· διαπιστώνει ότι στην τελευταία γενική σύσκεψη της 4ης Ιουνίου 2019 για τη συγκρότηση δυνάμεων, έγινε αναφορά στην πιθανή αποτυχία της αποστολής λόγω έλλειψης προσωπικού· διαπιστώνει ότι οι τρέχουσες στρατιωτικές επιχειρήσεις της Ένωσης εμπλέκουν κατά μέσο όρο μια δωδεκάδα κρατών μελών· υπογραμμίζει ότι η ικανότητα, ο επαγγελματισμός και η αφοσίωση του επί τόπου προσωπικού αποτελούν τα βασικά στοιχεία για την επιτυχία μιας αποστολής· καλεί τα κράτη μέλη να αναλάβουν ισχυρότερη δέσμευση για την ποιότητα του προσωπικού που αναπτύσσουν στις αποστολές και να καλύπτουν τις θέσεις που προβλέπονται για τις αποστολές·

52. καλεί το Συμβούλιο να εξηγήσει γιατί ορισμένες αποστολές συνεχίζονται και μετά που έχουν επιτύχει τον περιορισμένο στρατιωτικό ή μη στρατιωτικό στόχο τους· κρίνει ότι όλες οι υφιστάμενες αποστολές θα πρέπει να υποβληθούν σε αξιολόγηση, για να προσδιοριστεί ποιες είναι ακόμη σκόπιμες· εκτιμά πως η Ένωση θα πρέπει να επικεντρώσει τις προσπάθειές της στις αποστολές στις οποίες έχει τον υψηλότερο βαθμό προστιθέμενης αξίας· τάσσεται υπέρ της κατάρτισης και τήρησης αντικειμενικών κριτηρίων για να μετράται αυτή η προστιθέμενη αξία και να αποφασίζεται κατά πόσο μια αποστολή θα συνεχιστεί ή όχι·

53. λαμβάνει υπό σημείωση την απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2019 για την κατά έξι μήνες παράταση της θαλάσσιας επιχείρησης της ΕΕ στη Μεσόγειο (EUNAVFORMED Επιχείρηση Sophia) μέχρι την 31η Μαρτίου 2020· θεωρεί εξαιρετικά λυπηρό τη συνεχιζόμενη αναστολή της ναυτικής παρουσίας· υπογραμμίζει την επείγουσα ανάγκη να επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ των κρατών μελών και ζητεί να αναπτυχθούν εκ νέου οι ναυτικές δυνάμεις και να εκτελεστεί πλήρως η εντολή·

54. θεωρεί ότι η χρηματοδότηση των αποστολών και επιχειρήσεων ΚΠΑΑ είναι απαραίτητη για τη βιωσιμότητα αυτής της πολιτικής· τονίζει τη σημασία μιας αναθεώρησης του μηχανισμού Athena προκειμένου να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα του μηχανισμού χρηματοδότησης των στρατιωτικών επιχειρήσεων και αποστολών της ΚΠΑΑ· στηρίζει επομένως την πρόταση του ΑΠ/ΥΕ, την οποία υποστηρίζει και η Επιτροπή, περί δημιουργίας ενός ευρωπαϊκού μηχανισμού για την ειρήνη, που θα χρηματοδοτεί εν μέρει το κόστος των αμυντικών δραστηριοτήτων της ΕΕ, και κυρίως τις κοινές δαπάνες των στρατιωτικών επιχειρήσεων της ΚΠΑΑ και τις σχετιζόμενες με την οικοδόμηση των στρατιωτικών δυνατοτήτων των εταιρών· ελπίζει ότι τα κράτη μέλη θα καταλήξουν γρήγορα σε συμφωνία για τη θέσπιση του μηχανισμού αυτού· τονίζει ότι έχει σημασία να καταστούν λιγότερο αυστηροί οι δημοσιονομικοί κανόνες της Ένωσης, ώστε να βελτιωθούν η ικανότητα απόκρισης της Ένωσης στις κρίσεις και η εφαρμογή των διατάξεων της Συνθήκης της Λισαβόνας· ζητεί από τα κράτη μέλη και από την Επιτροπή να εξετάσουν τη δημιουργία ενός ευέλικτου μηχανισμού που θα βοηθά όσα κράτη μέλη επιθυμούν να συμμετάσχουν σε αποστολή ΚΠΑΑ να καλύψουν το κόστος, διευκολύνοντας έτσι την απόφασή τους να δρομολογήσουν ή να ενισχύσουν μια αποστολή· σημειώνει ότι ο μηχανισμός αυτός θα συνάδει πλήρως με τους στόχους της στρατηγικής αυτονομίας της Ένωσης στο επιχειρησιακό πεδίο·

55. καλεί τον ΑΠ/ΥΕ να διαβουλευτεί τακτικά με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με το σύνολο των πτυχών της κοινής πολιτικής ασφάλειας και άμυνας και σχετικά με τις θεμελιώδεις επιλογές· εκτιμά εν προκειμένω ότι το Κοινοβούλιο θα πρέπει να καλείται να γνωμοδοτεί εκ των προτέρων σχετικά με τον στρατηγικό σχεδιασμό των αποστολών ΚΠΑΑ, την τροποποίηση της εντολής τους και τη δυνατότητα τερματισμού της·

56. στηρίζει τη δημιουργία της στρατιωτικής δυνατότητας σχεδίασης και διεξαγωγής επιχειρήσεων (MPCC) για εκτελεστικές αποστολές, ώστε να γίνει δυνατή η διεξαγωγή όλων των στρατιωτικών επιχειρήσεων ΚΠΑΑ· ζητεί να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ της MPCC και της μη στρατιωτικής ικανότητας σχεδίασης και διεξαγωγής επιχειρήσεων· επισημαίνει τα προβλήματα της στρατολόγησης και της διάθεσης πόρων, που πρέπει να λυθούν για να καταστεί η MPCC πλήρως αποτελεσματική· καλεί την ΕΥΕΔ να μετατρέψει την MPCC από εικονική οντότητα, με θέσεις ποικίλων καθηκόντων, σε εύρωστη στρατιωτική οντότητα που να μπορεί να σχεδιάζει και να διεξάγει το πλήρες φάσμα των στρατιωτικών επιχειρήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 ΣΕΕ·

57. διαπιστώνει την αποτυχία των του σχεδίου ομάδων μάχης της ΕΕ –οι ομάδες μάχης δεν αναπτύχθηκαν ποτέ από το 2007 που δημιουργήθηκαν, και χρησιμοποιήθηκαν μόνο ως μέσο μετασχηματισμού των ευρωπαϊκών ενόπλων δυνάμεων– λόγω ιδίως της επιφυλακτικότητας των κρατών μελών και της πολύπλοκης υλοποίησης και χρηματοδότησής τους, σε αντίθεση με τον αρχικό στόχο της ταχύτητας και της αποτελεσματικότητας· εκτιμά πως το σύστημα των ενωσιακών ομάδων μάχης θα πρέπει να αναδιαρθρωθεί, να αναπτυχθεί περαιτέρω σε πολιτικό επίπεδο και να λάβει επαρκή χρηματοδότηση, ώστε να γίνει λειτουργικό, χρήσιμο, ταχύ και αποτελεσματικό· ζητεί την επαναξιολόγηση και αναζωογόνηση του σχεδίου ομάδων μάχης, με βάση τα διδάγματα του παρελθόντος·

58. διαπιστώνει ότι η ρήτρα αμοιβαίας συνδρομής (άρθρο 42 παράγραφος 7 ΣΕΕ), της οποίας έχει γίνει μία φορά επίκληση, καταδεικνύει την αλληλεγγύη μεταξύ των κρατών μελών ενόψει μιας ένοπλης επίθεσης στην επικράτεια ενός κράτους μέλους· σημειώνει, ωστόσο, ότι οι προϋποθέσεις για την ενεργοποίηση του άρθρου, καθώς και οι διευθετήσεις για την παροχή της αιτούμενης βοήθειας, δεν έχουν καθοριστεί ποτέ με σαφήνεια· ζητεί ακριβείς κατευθυντήριες γραμμές που θα προσφέρουν ένα καλά καθορισμένο πλαίσιο για τη μελλοντική ενεργοποίηση και την πιο επιχειρησιακή υλοποίηση του μέσου αυτού, για μια εκτενέστερη ανάλυση της εμπειρίας από την επίκληση της νομικής ρήτρας, και για κοινές προσπάθειες διευκρίνισης του πεδίου της·

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

59. υπενθυμίζει ότι η ρήτρα αλληλεγγύης (άρθρο 222 ΣΛΕΕ) προβλέπει επίσης για την Ένωση και τα κράτη μέλη τη δυνατότητα να παρέχουν συνδρομή σε κράτος μέλος που υπέστη τρομοκρατική επίθεση ή φυσική ή ανθρωπογενή καταστροφή· υπενθυμίζει ότι η Στρατηγική της ΕΕ του 2013 για την ασφάλεια στον κυβερνοχώρο αναφέρει ότι «ένα αρκετά σοβαρό περιστατικό ή μια επίθεση στον κυβερνοχώρο θα μπορούσε να αποτελέσει επαρκή αιτία προκειμένου ένα κράτος μέλος να επικαλεστεί την ενωσιακή ρήτρα αλληλεγγύης (άρθρο 222 ΣΛΕΕ)»· υπενθυμίζει ότι η απόφαση 2014/415/ΕΕ του Συμβουλίου σχετικά με τις ρυθμίσεις για την εφαρμογή από την Ένωση της ρήτρας αλληλεγγύης, ορίζει ότι η ρήτρα αλληλεγγύης καλεί την Ένωση να κινητοποιεί όλα τα μέσα που έχει στη διάθεσή της, συμπεριλαμβανομένων των δομών που αναπτύσσονται στο πλαίσιο της ΚΠΑΑ· καλεί τα κράτη μέλη να εξετάσουν το ενδεχόμενο ενεργοποίησης της ρήτρας αλληλεγγύης στο μέλλον.

60. εκτιμά ότι η υλοποίηση των αποστολών και επιχειρήσεων ΚΠΑΑ πρέπει να υποστηρίζεται από ευέλικτα κείμενα προκειμένου να μπορέσουν ευκολότερα η Ένωση και τα κράτη μέλη της να αναλάβουν δέσμευση για την επίτευξη της ευρωπαϊκής στρατηγικής αυτονομίας, στην υπηρεσία της σταθερότητας της ευρωπαϊκής ηπείρου· υπογραμμίζει, σε αυτό το πλαίσιο, την αποτελεσματικότητα των αρθρωτών, πολυδύναμων και πραγματικά επιχειρησιακών δομών διοίκησης, όπως το Ευρωπαϊκό Στρατιωτικό Σώμα (Eurocorps)· σημειώνει ότι οι αποστολές της εν λόγω δομής διοίκησης επεκτάθηκαν και διαφοροποιήθηκαν με επιτυχία: μεταξύ 2015 και 2018, το Ευρωπαϊκό Στρατιωτικό Σώμα αναπτύχθηκε τέσσερις φορές στο πλαίσιο των εκπαιδευτικών αποστολών της ΕΕ στο Μάλι και στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία (EUTM Μαλί και EUTM RCA)· καλεί τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να ακολουθήσουν αυτό το παράδειγμα ευέλικτης και επιχειρησιακής συνεργασίας που ήδη αποδείχθηκε χρήσιμη και αποτελεσματική·

61. αναμένει από την ΕΕ να χρησιμοποιήσει αποτελεσματικά όλους τους υφιστάμενους πολιτικούς μηχανισμούς της ΚΕΠΠΑ και της ΚΠΑΑ στους τομείς της διπλωματίας, της συνεργασίας, της ανάπτυξης, της ανθρωπιστικής βοήθειας, της διαχείρισης συγκρούσεων και της διατήρησης της ειρήνης· υπενθυμίζει ότι τα στρατιωτικά και μη στρατιωτικά μέσα της ΚΠΑΑ δεν μπορούν σε καμία περίπτωση να αποτελούν τη μόνη λύση σε θέματα ασφάλειας και ότι θα πρέπει πάντα να υιοθετείται μια «ολοκληρωμένη προσέγγιση»· θεωρεί ότι μόνο η χρήση όλων αυτών των μέσων στη βάση της «ολοκληρωμένης προσέγγισης» θα παράσχει την απαραίτητη ευελιξία για την αποτελεσματική επίτευξη των πλέον φιλόδοξων στόχων στον τομέα της ασφάλειας·

62. υπενθυμίζει την αυξημένη επιτυχία στην επίλυση συγκρούσεων όποτε καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας έγινε σεβαστή η ισοτιμία και ισότητα των φύλων· ζητεί μεγαλύτερη συμμετοχή γυναικών και περισσότερες γυναίκες σε διευθυντικές θέσεις στις εν λόγω αποστολές και πιο συστηματική ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου στις αποστολές ΚΠΑΑ, όπως και ενεργό συμβολή στην εφαρμογή του ψηφίσματος 1325 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ σχετικά με τις γυναίκες, την ειρήνη και την ασφάλεια· καλεί την ΕΥΕΔ και τα κράτη μέλη να ξεκινήσουν την εφαρμογή φιλόδοξων μέτρων για μεγαλύτερη εκπροσώπηση των γυναικών μεταξύ των διεθνών εμπειρογνομόνων σε όλα τα επίπεδα των αποστολών και επιχειρήσεων ΚΠΑΑ, ενδεχομένως μέσω ειδικού σχεδίου δράσης, στοχοθετημένων κινήτρων και σχεδιασμού επαγγελματικής σταδιοδρομίας για τις γυναίκες ή μηχανισμών πρόσληψης που να εξασφαλίζουν καλύτερη εκπροσώπηση·

63. καλεί τον ΑΠ/ΥΕ να διαβουλεύεται τακτικά με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με επείγοντα θέματα που άπτονται της εφαρμογής της ΚΠΑΑ· εκτιμά πως ο ΑΠ/ΥΕ ή κάποιο κατάλληλο στέλεχος της ΕΥΕΔ με άμεση εποπτεία των δομών διοίκησης της ΚΠΑΑ και συμμετοχή στη σχεδίαση, υλοποίηση και αποτίμηση των τρεχουσών στρατιωτικών και μη στρατιωτικών επιχειρήσεων, θα πρέπει να ενημερώνει άμεσα το Κοινοβούλιο για οποιεσδήποτε σημαντικές αλλαγές στις δομές των εν λόγω επιχειρήσεων, ιδίως όσον αφορά τον συνολικό χαρακτήρα, την εντολή, τη διάρκεια ή τον πρόωρο τερματισμό τους·

64. τονίζει τον αυξανόμενο και απαραίτητο ρόλο των γυναικών στις αποστολές διατήρησης της ειρήνης και στην πολιτική ασφάλειας και άμυνας και καλεί τον ΑΠ/ΥΕ να συμμετέχει σε διάλογο με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με τα προς θέσπιση μέσα και τις προς ανάπτυξη δράσεις·

65. υπογραμμίζει την ανάγκη να αναπτυχθούν περαιτέρω ο κοινοβουλευτικός και δημοκρατικός χαρακτήρας και διάσταση της ΚΠΑΑ· εκτιμά πως μια αποτελεσματική ΚΠΑΑ, κατάλληλη για να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις του 21ου αιώνα στον τομέα της ασφάλειας, πρέπει να διαθέτει ένα ισχυρό στοιχείο κοινοβουλευτικού ελέγχου και υψηλά πρότυπα διαφάνειας, τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και σε επίπεδο ΕΕ· εκτιμά πως η ενίσχυση της κοινοβουλευτικής διάστασης της ΚΠΑΑ ανταποκρίνεται στα αιτήματα των πολιτών της ΕΕ για ασφάλεια, ειρήνη και περισσότερη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών σε θέματα ασφάλειας και άμυνας·

Τομέας ικανοτήτων και βιομηχανίας

66. τονίζει ότι η επίτευξη της ευρωπαϊκής στρατηγικής αυτονομίας θα βασιστεί αναγκαστικά στην αύξηση των ικανοτήτων των κρατών μελών και των αμυντικών προϋπολογισμών τους, καθώς και στην ενίσχυση μιας ευρωπαϊκής βιομηχανικής και τεχνολογικής βάσης στον τομέα της άμυνας·

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

67. διαπιστώνει ότι οι αμυντικές και διαστημικές βιομηχανίες βρίσκονται αντιμέτωπίζουν πρωτοφανή παγκόσμιο ανταγωνισμό και μείζονες τεχνολογικές προκλήσεις λόγω των αναδυόμενων τεχνολογιών αιχμής (ρομποτική, τεχνητή νοημοσύνη, κυβερνοτεχνολογία κ.λπ.)·

68. χαιρετίζει την σημαντική αντιστροφή τάσης στις περικοπές των αμυντικών προϋπολογισμών· καλεί συνεπώς τα κράτη μέλη να επενδύσουν ξύπνια την πρόσθετη χρηματοδότηση σε προγράμματα συνεργασίας· εκτιμά πως αυτό θα πρέπει να υποστηριχθεί και να ενθαρρυνθεί σε επίπεδο Ένωσης· προτρέπει τα κράτη μέλη να αυξήσουν στο 2 % του ΑΕΠ τις αμυντικές δαπάνες τους·

69. επικροτεί τις πρόσφατες προσπάθειες των ενωσιακών θεσμικών οργάνων και των κρατών μελών της ΕΕ μετά τη δημοσίευση της Συνολικής στρατηγικής της ΕΕ, προκειμένου να αναζωογονηθούν ήδη υφιστάμενοι μηχανισμοί της ΚΠΑΑ και να τεθούν σε πλήρη εφαρμογή οι διατάξεις της Συνθήκης της Λισαβόνας· τονίζει ότι αυτές οι υποσχόμενες φιλοδοξίες πρέπει τώρα να παγιωθούν και να συνοδευθούν από έμπρακτες δράσεις ώστε να συμβάλουν αποτελεσματικά στην ασφάλεια της ευρωπαϊκής ηπείρου και της άμεσης γειτονίας της·

70. σημειώνει με ικανοποίηση την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2018, περί δημιουργίας μιας γραμμής του προϋπολογισμού ύψους 13 δισεκατομμυρίων EUR για την αμυντική συνεργασία στο επόμενο πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (ΠΔΠ), με σκοπό τη στήριξη της συνεργατικής έρευνας και ανάπτυξης ικανοτήτων στον τομέα της άμυνας· διαπιστώνει ότι η πρόταση, η οποία αντικατοπτρίζει μια άνευ προηγουμένου δέσμευση της Επιτροπής, εξακολουθεί να υπόκειται στην ομόφωνη έγκριση των κρατών μελών στο πλαίσιο του επόμενου ΠΔΠ και στη συνέχεια στην έγκριση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου·

71. χαιρετίζει την πρόταση της Επιτροπής του Ιουνίου του 2017 για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Ταμείου Άμυνας (EDF) που θα συντονίζει, θα συμπληρώνει και θα μεγεθύνει τις εθνικές επενδύσεις στον τομέα της άμυνας, θα προωθεί τη συνεργασία μεταξύ κρατών μελών για την ανάπτυξη υπερσύγχρονων και διαλειτουργικών αμυντικών τεχνολογιών και εξοπλισμών, και θα στηρίζει μια καινοτόμο και ανταγωνιστική αμυντική βιομηχανία σε ολόκληρη την Ένωση, με συμμετοχή και των διασυνοριακών μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων· διαπιστώνει ότι η πρόταση αποτελεί την πρώτη πρωτοβουλία στην οποία θα χρησιμοποιηθούν ενωσιακά κονδύλια για την απευθείας στήριξη κοινών συνεργατικών αμυντικών σχεδίων της ΕΕ· αναγνωρίζει ότι τούτο είναι ένα σημαντικό βήμα για την ευρωπαϊκή άμυνα, τόσο από πολιτική όσο και από βιομηχανική άποψη· επισημαίνει ότι το Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας (EDF) θα μπορούσε να συνεισφέρει στη χρηματοδότηση της έρευνας και ανάπτυξης για δομικά έργα σαν το Μελλοντικό Αεροπορικό Σύστημα Μάχης (FCAS), τα άρματα μάχης, τα βαρέα μεταγωγικά αεροσκάφη ή μια ευρωπαϊκή αντιπυραυλική άμυνα, όπως επίσης και τα μικρά και μεσαία έργα για τη δημιουργία καινοτόμων μελλοντοστραφών αμυντικών λύσεων· χαιρετίζει το πρόγραμμα εργασίας του 2019 για τις προπαρασκευαστικές δράσεις, το οποίο θα διαθέσει 25 εκατομμύρια EUR στην έρευνα για τον έλεγχο του ηλεκτρομαγνητικού φάσματος και τις μελλοντικές επαναστατικές τεχνολογίες στον τομέα της άμυνας, δύο βασικούς τομείς για τη μακροπρόθεσμη διατήρηση της τεχνολογικής ανεξαρτησίας της Ευρώπης· χαιρετίζει επίσης την έγκριση από την Επιτροπή, τον Μάρτιο του 2019, του πρώτου ευρωπαϊκού προγράμματος βιομηχανικής ανάπτυξης στον τομέα της άμυνας (EDIDP), που προβλέπει συγχρηματοδότηση ύψους 500 εκατομμυρίων EUR για την κοινή ανάπτυξη αμυντικών ικανοτήτων κατά την περίοδο 2019-2020, και τη δημοσίευση εννέα προσκλήσεων υποβολής προτάσεων για το 2019, μια εξ αυτών για το Eurodrone, που αποτελεί βασικό στοιχείο για τη στρατηγική αυτονομία της Ευρώπης· τονίζει ότι το 2020 θα ακολουθήσουν δώδεκα περαιτέρω προσκλήσεις για υποβολή προτάσεων, οι οποίες θα αφορούν θέματα προτεραιότητας σε όλους τους τομείς (αέρα, ξηρά, θάλασσα, κυβερνοχώρο και διάστημα)· διαπιστώνει τη σχέση μεταξύ των αποφάσεων αγοράς που έλαβαν σήμερα τα κράτη μέλη και των προοπτικών βιομηχανικής και τεχνολογικής συνεργασίας στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Ταμείου Άμυνας (EDF)·

72. χαιρετίζει την αποτελεσματική εφαρμογή μιας μόνιμης διαρθρωμένης συνεργασίας (PESCO) ως σημαντικό βήμα προς μια στενότερη συνεργασία στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας μεταξύ των κρατών μελών· τονίζει ότι η διάταξη αυτή, που εισήχθη στη Συνθήκη της Λισαβόνας του 2009 (άρθρο 46 ΣΕΕ), είναι νομικά δεσμευτική και περιλαμβάνει μια δέσμη φιλοδοξιών δεσμεύσεων που θα επιτρέψουν σε όσες ευρωπαϊκές χώρες το επιθυμούν να προχωρήσουν ταχύτερα σε κοινά αμυντικά έργα· αναγνωρίζει το μερίδιο που μπορεί να έχει η PESCO στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής ζήτησης· σημειώνει ότι σημαντικός αριθμός σχεδίων επιλέξιμων για το EDIDP αναπτύσσεται στο πλαίσιο της PESCO και μπορεί επίσης να λάβει υψηλότερα ποσοστά επιχορήγησης· στηρίζει την πλήρη συνοχή μεταξύ των σχεδίων PESCO και του Ευρωπαϊκού Ταμείου Άμυνας (EDF)·

73. τονίζει ότι είναι απαραίτητο να ευθυγραμμιστεί η PESCO με τη συντονισμένη ετήσια επανεξέταση στον τομέα της άμυνας (CARD), η οποία ξεκίνησε το 2017, και με το Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας (EDF), με σκοπό την ενίσχυση των αμυντικών ικανοτήτων των κρατών μελών και τη βελτιστοποίηση των δαπανών του προϋπολογισμού τους στον συγκεκριμένο τομέα· ασκεί άλλη μια φορά κριτική για το ότι μέχρι στιγμής δεν υπάρχει στρατηγική αιτιολόγηση των μέτρων βάσει ενός σκεπτικού αμυντικής πολιτικής· καλεί, για τον λόγο αυτόν, το Συμβούλιο και την Επιτροπή, να εκπονήσουν από κοινού με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μία λευκή βίβλο της ΕΕ για την ασφάλεια και την άμυνα υπό μορφή διοργανικής συμφωνίας, και ένα έγγραφο στρατηγικής για την αμυντική βιομηχανία κατά την περίοδο 2021-2027· τονίζει ότι τα νέα έργα θα πρέπει να υπάγονται στο σχέδιο ανάπτυξης δυνατοτήτων (CDP), το οποίο θα χρησιμεύσει στο να ενισχυθεί η συνεργασία μεταξύ κρατών μελών προκειμένου να γεφυρωθεί το χάσμα δυνατοτήτων μέσω του έργου του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Άμυνας· θεωρεί ότι η CARD θα πρέπει να συμβάλλει αποτελεσματικά στην εναρμόνιση και στη συμπληρωματικότητα των επενδύσεων και των δυνατοτήτων των εθνικών ενόπλων δυνάμεων, διασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό τη στρατηγική και επιχειρησιακή αυτονομία της ΕΕ και επιτρέποντας στα κράτη μέλη να επενδύουν αποτελεσματικότερα στην άμυνα·

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

74. χαιρετίζει τον πλήρη συντονισμό που έχει επιτευχθεί μέχρι σήμερα μεταξύ του οδικού χάρτη ανάπτυξης ικανοτήτων που εκπόνησε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Άμυνας και του σχεδιασμού ικανοτήτων, αποδεικνύοντας ότι υπάρχει εκτενής διαλειτουργικότητα μεταξύ των ενόπλων δυνάμεων όσων κρατών μελών της ΕΕ είναι μέλη και του NATO·

75. υπογραμμίζει τη σημασία της στρατιωτικής κινητικότητας· χαιρετίζει την πρόταση της Επιτροπής να διατεθούν στο επόμενο ΠΔΠ 6,5 δισεκατομμύρια EUR για έργα στρατιωτικής κινητικότητας· υπογραμμίζει την ανάγκη προόδου στην καθιέρωση μιας στρατιωτικής κινητικότητας που θα λειτουργεί τόσο για την ΕΕ όσο και για το NATO· χαιρεί που το έργο αυτό αποτελεί μέρος της PESCO· τονίζει ότι η στρατιωτική κινητικότητα αντιμετωπίζει δυο προβλήματα: εξορθολογισμό διαδικασιών και επέκταση υποδομών· επισημαίνει ότι η συλλογική ασφάλεια και άμυνα των κρατών μελών της ΕΕ και η ικανότητά τους να επεμβαίνουν σε κρίσεις στο εξωτερικό εξαρτώνται ουσιαστικά από τη δυνατότητά τους να μετακινούν ελεύθερα και γρήγορα, μέσω του έδαφους των άλλων κρατών μελών αλλά και εκτός ΕΕ, συμμαχικά στρατεύματα, πολιτικό προσωπικό διαχείρισης κρίσεων, υλικού και εξοπλισμού· τονίζει ότι η στρατιωτική κινητικότητα αποτελεί στρατηγικό μέσο για να μπορέσει η ΕΕ να προασπίσει τα συμφέροντά της στον τομέα της ασφάλειας και της άμυνας αποτελεσματικά και συμπληρωματικά προς άλλους οργανισμούς όπως το NATO·

76. προβληματίζεται με την αργή εκκίνηση των 34 έργων PESCO και με την καθυστέρηση στην έναρξη ενός τρίτου κύματος 13 έργων, δεδομένου ότι κανένα δεν έχει ακόμη υλοποιηθεί και τεθεί σε λειτουργία, και τονίζει την ανάγκη συγκεκριμένων προθεσμιών για την παράδοση των έργων και μιας ευκρινέστερης επισκόπησης των αποτελεσμάτων των τελικών προϊόντων τους· διαπιστώνει ότι μόνο τέσσερα έργα θα καλύψουν την αρχική επιχειρησιακή τους δυνατότητα το 2019· επισημαίνει την έλλειψη φιλοδοξίας και εμπέλειας ορισμένων έργων, που δεν επιτρέπουν να καλυφθούν τα πλέον προφανή κενά σε επίπεδο δυνατοτήτων, ιδίως σε ό,τι αφορά τα έργα του πρώτου κύματος, τα οποία είναι κατά κύριο λόγο σχέδια δυνατοτήτων που περιλαμβάνουν το μέγιστο δυνατό αριθμό κρατών μελών· καλεί τον ΑΠ/ΥΕ να ενημερώσει άμεσα το Κοινοβούλιο ποια έργα της PESCO θα πρέπει να τερματιστούν πρόωρα και με ποια αιτιολογία· καλεί τον ΑΠ/ΥΕ να ενημερώσει άμεσα το Κοινοβούλιο ποια έργα της PESCO θα πρέπει να τερματιστούν πρόωρα και με ποια αιτιολογία· εκτιμά πως η συμμετοχή τρίτων χωρών και οντοτήτων από τρίτες χώρες στην PESCO θα πρέπει να υπόκειται σε αυστηρές προϋποθέσεις εξ αρχής και βάσει διαπιστωμένης και αποτελεσματικής αμοιβαιότητας· επισημαίνει, εν προκειμένω, τα δικαιώματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δυνάμει της απόφασης του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην υπόθεση C-658/11· καλεί τα κράτη μέλη να υποβάλουν προτάσεις για έργα με στρατηγική ευρωπαϊκή διάσταση, ώστε να ενισχυθεί έτσι η ευρωπαϊκή βιομηχανική και τεχνολογική βάση στον τομέα της άμυνας (EDTIB), με σκοπό την απευθείας ανταπόκριση στις επιχειρησιακές ανάγκες των ευρωπαϊκών στρατών·

77. καλεί το Συμβούλιο να εγκρίνει τη θέση του Κοινοβουλίου επί του άρθρου 5 του κανονισμού για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας (EDF)· υπογραμμίζει την ανάγκη να οριστικοποιηθεί άμεσα το Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας· επισημαίνει ότι το Ταμείο δεν έχει ακόμη εγκριθεί οριστικά, και μόνο η μερική και πολιτική συμφωνία έχει καταγραφεί τον Απρίλιο του 2019· τονίζει ότι είναι σημαντικό να διατηρηθεί η θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το κονδύλιο του Ταμείου, τη συμμετοχή τρίτων χωρών και τη θέσπιση κατάλληλης πολιτικής σε θέματα διανοητικής ιδιοκτησίας σε ό,τι αφορά την ασφάλεια και την άμυνα, προκειμένου να προστατεύονται τα αποτελέσματα της έρευνας· υπενθυμίζει ότι η ευρωπαϊκή αγορά στον τομέα της άμυνας είναι εξαιρετικά ανοιχτή σε παρόχους τρίτων χωρών· επαναβεβαιώνει ότι το Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να συγχέεται με οποιαδήποτε μορφή μέσο προστατευτισμού· καλεί τις συμμαχικές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εξετάσουν το ενδεχόμενο αμοιβαίου ανοίγματος των αγορών τους στον τομέα της άμυνας· επισημαίνει, εν προκειμένω, τον άκρως ευαίσθητο και στρατηγικό, τόσο για τη βιομηχανική ανταγωνιστικότητα όσο και για τη στρατηγική αυτονομία της ΕΕ, χαρακτήρα της έρευνας σε θέματα άμυνας· ζητεί να ληφθούν υπόψη τα αρχικά διδάγματα που αντλήθηκαν από την εφαρμογή του EDIDP (ιδίως όσον αφορά την εφαρμογή παρεκκλίσεων για τις επιλέξιμες οντότητες), από το πιλοτικό έργο και από την προπαρασκευαστική δράση για την έρευνα στον τομέα της άμυνας· καλεί τα κράτη μέλη να συμμετέχουν πλήρως στη διαδικασία λήψης αποφάσεων, εφόσον αυτά είναι οι τελικοί πελάτες των αμυντικών βιομηχανιών, ώστε τα σχετικά προγράμματα να ανταποκρίνονται στις στρατηγικές ανάγκες της ΚΠΑΑ και των κρατών μελών· εκτιμά ότι η επιτυχία του Ευρωπαϊκού Ταμείου Άμυνας (EDF) θα εξαρτηθεί από την ικανότητά του να ενσωματώνει τις ιδιαιτερότητες της άμυνας των συμμετεχόντων κρατών, να προωθεί αμυντικό υλικό ικανό να αναπτυχθεί, και να εγγυάται επαρκείς δημοσιονομικούς πόρους, αποφεύγοντας παράλληλα την επικάλυψη βιομηχανικών τεχνολογιών, τη μη εξισορρόπηση των εθνικών αμυντικών επενδύσεων, την υπερβολική πολυπλοκότητα της συνεργασίας, και βασιζόμενο στην κοινή τυποποίηση και διαλειτουργικότητα των ενωσιακών οπλικών συστημάτων και του ενωσιακού στρατιωτικού εξοπλισμού· εκτιμά ότι η ανάπτυξη της ευρωπαϊκής αμυντικής βιομηχανίας μέσα από ρυθμίσεις για την πρόσβαση οντοτήτων ελεγχόμενων από μη ενωσιακούς τρίτους σε έργα που χρηματοδοτούνται από το Ταμείο, συνάδει πλήρως με την ευρωπαϊκή φιλοδοξία για μια στρατηγική αυτονομία και δεν αντιβαίνει στα συμφέροντα της ΕΕ και των κρατών μελών της στους τομείς της ασφάλειας και άμυνας·

78. ελπίζει ότι σε καμία περίπτωση οι αποφάσεις σχετικά με τη συμμετοχή στην PESCO οντοτήτων ελεγχόμενων από τρίτους δεν θα υπονομεύσουν τους όρους που συμφωνήθηκαν κατά τις διαπραγματεύσεις για το EDF και το EDIDP, δεδομένου ότι η χρηματοδότηση των εν λόγω προγραμμάτων τονίζει την ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία·

79. υπογραμμίζει τη στρατηγική διάσταση του διαστημικού τομέα για την Ευρώπη, εκτιμά πως μια φιλόδοξη διαστημική πολιτική μπορεί να συμβάλει αποτελεσματικά στην ενίσχυση της ΚΠΑΑ, και τονίζει την ανάγκη προόδου στην ανάπτυξη τεχνολογιών τόσο με στρατιωτικές όσο και με μη στρατιωτικές εφαρμογές, ικανές να εξασφαλίσουν την ευρωπαϊκή στρατηγική αυτονομία· επικροτεί την ενσωμάτωση της πρότασης κανονισμού της Επιτροπής, περί θέσπισης ενός ενωσιακού διαστημικού

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

προγράμματος και ενός ενωσιακού οργανισμού για το διαστημικό πρόγραμμα, στο επόμενο ΠΔΠ, με σκοπό την ενίσχυση της ηγετικής θέσης της ΕΕ στον τομέα του διαστήματος· επαναλαμβάνει την πρότασή του να χρηματοδοτηθεί το πρόγραμμα αυτό με ποσό έως 16,9 εκατομμυρίων EUR· επικροτεί την πρόοδο που έχει σημειωθεί στις δορυφορικές υπηρεσίες της ΕΕ (Galileo, Copernicus, EGNOS)· υπογραμμίζει ότι για αυτονομία στη λήψη αποφάσεων και για επιχειρησιακή αυτονομία η Ένωση πρέπει να διαθέτει επαρκή δορυφορικά μέσα στους τομείς της διαστημικής απεικόνισης, της συλλογής πληροφοριών, των επικοινωνιών και της διαστημικής επιτήρησης· τονίζει τη σημασία του να διαθέτει η ΕΕ αυτόνομη πρόσβαση στο διάστημα· εκτιμά ότι οι υπηρεσίες μέσω δορυφόρου θα πρέπει να καταστούν πλήρως επιχειρησιακές, ώστε να προσφέρουν δορυφορικές εικόνες υψηλής ανάλυσης, προς υποστήριξη των αποστολών και επιχειρήσεων της ΚΠΑΑ· τονίζει την ανάγκη χρηματοδότησης, μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Άμυνας (EDF), βιομηχανικών σχεδίων με διαστημική διάσταση· οπότε μπορεί η ΕΕ να έχει πραγματική προστιθέμενη αξία·

80. υπογραμμίζει ότι οι δορυφορικές επικοινωνίες είναι ζωτικές για την άμυνα, την ασφάλεια, την ανθρωπιστική βοήθεια, τις επεμβάσεις έκτακτης ανάγκης και τη διπλωματική επικοινωνία, και αποτελούν κεντρικό στοιχείο των μη στρατιωτικών αποστολών και των στρατιωτικών επιχειρήσεων· χαιρετίζει τη νέα πρωτοβουλία κυβερνητικών δορυφορικών επικοινωνιών (GOVSATCOM), που θα συμβάλει σημαντικά στην ενίσχυση της στρατηγικής αυτονομίας της Ένωσης παρέχοντας στα κράτη μέλη εγγυημένη πρόσβαση σε προστατευμένες δορυφορικές τηλεπικοινωνίες·

81. ζητεί μια επείγουσα ανάλυση των δυνητικών μη στρατιωτικών χρήσεων των γεωχωρικών ικανοτήτων του Δορυφορικού Κέντρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (SatCen)· εκτιμά πως, πέραν της ασφάλειας, οι δορυφορικές ικανότητες της ΕΕ θα πρέπει να αναπτυχθούν προς υποστήριξη των δραστηριοτήτων παρακολούθησης της ΕΕ και των κρατών μελών στα πεδία της μετανάστευσης, της γεωργίας, της διαχείρισης της διαχείρισης των δασών, της αναζήτησης φυσικών πόρων, της ασφάλειας συνόρων, της κατάστασης των παγόβουνων και πολλών άλλων ζητημάτων·

82. υπογραμμίζει τον ευάλωτο χαρακτήρα των διαστημικών υποδομών απέναντι σε παρεμβολές ή επιθέσεις, ή σε μια σειρά άλλων απειλών, συμπεριλαμβανομένων των συγκρούσεων με διαστημικά απόβλητα και άλλους δορυφόρους· επαναλαμβάνει πόσο σημαντική είναι η διασφάλιση των ζωτικών υποδομών και επικοινωνιών καθώς και η ανάπτυξη ανθεκτικών τεχνολογιών· εκτιμά ότι χρειάζεται να οικοδομηθούν ικανότητες για την αντιμετώπιση αναδυόμενων απειλών στον τομέα του διαστήματος και επικροτεί την πρόταση της Επιτροπής, στο πλαίσιο του διαστημικού προγράμματος, να ενισχυθούν οι υφιστάμενες υπηρεσίες επιτήρησης και παρακολούθησης του διαστήματος (SST)·

83. υπογραμμίζει ότι σήμερα όλο και περισσότερες δυνάμεις διαθέτουν στρατιωτικές ικανότητες στο διάστημα· επισημαίνει ότι το διεθνές δίκαιο έχει θεσπίσει την αρχή της μη οπλοποίησης του διαστήματος (μετατροπής του σε όπλο)· διαπιστώνει, ωστόσο, ότι ορισμένες δυνάμεις παραβίασαν αυτή την αρχή εκπονώντας νομοσχέδιο για τη συγκρότηση ενός πλήρως εξοπλισμένου διαστημικού στρατού (Space Force), και ορίζοντας το διάστημα ως χώρο ένοπλης σύγκρουσης· εκτιμά πως η Ένωση οφείλει να καταγγείλει αυτή την τάση οπλοποίησης του διαστήματος, καθώς και την εφαρμογή τακτικών διαστημικής αποτροπής σχεδιασμένων για να πλήξουν κείρια τα διαστημικά μέσα του εχθρού, δεδομένου ότι οι εξελίξεις αυτές αποτελούν ενδείξεις μιας στρατηγικά ασταθούς κατάστασης·

84. θεωρεί ότι η μελλοντική γενική διεύθυνση της Επιτροπής που θα είναι αρμόδια για την αμυντική και διαστημική βιομηχανία θα πρέπει να εξετάσει τις συνέργειες μεταξύ των ευρωπαϊκών διαστημικών προγραμμάτων και του ευρωπαϊκού σχεδίου δράσης για την άμυνα του Νοεμβρίου του 2016, για να διασφαλίσει τη γενική συνοχή αυτού του στρατηγικού τομέα·

85. είναι πεπεισμένο ότι η Ένωση έχει ζωτικό συμφέρον να δημιουργηθεί ένα ασφαλές και ανοικτό θαλάσσιο περιβάλλον που θα επιτρέπει την ελεύθερη διέλευση εμπορευμάτων και προσώπων· τονίζει ότι η ελευθερία της ναυσιπλοΐας είναι κεφαλαϊώδους σημασίας και δεν επιτρέπεται να υπονομεύεται· διαπιστώνει ότι οι στρατηγικοί πόροι, οι κρίσιμες υποδομές και οι ικανότητες τελούν, στην πλειονότητά τους, υπό τον έλεγχο των κρατών μελών, και ότι η προθυμία αυτών των τελευταίων να ενισχύσουν τη συνεργασία τους είναι ύψιστης σημασίας για την ευρωπαϊκή ασφάλεια· επαναβεβαιώνει τον ρόλο της ΕΕ ως παρόχου ασφάλειας στη θάλασσα σε παγκόσμιο επίπεδο, και τονίζει τη σημασία της ανάπτυξης των αναγκαίων στρατιωτικών και μη στρατιωτικών ικανοτήτων· χαιρετίζει, στο πλαίσιο αυτό, την έγκριση, τον Ιούνιο του 2018, του αναθεωρημένου σχεδίου δράσης για την ενωσιακή στρατηγική ασφάλειας στη θάλασσα·

86. εκτιμά πως η Ένωση και τα κράτη μέλη της αντιμετωπίζουν μια άνευ προηγουμένου απειλή με τη μορφή κυβερνοεπιθέσεων, κυβερνοεγκλήματος και τρομοκρατίας, τόσο από κρατικούς όσο και από μη κρατικούς παράγοντες· τονίζει ότι τα κυβερνοπεριστατικά πολύ συχνά έχουν κάποιο διασυνοριακό στοιχείο και, συνεπώς, αφορούν περισσότερα του ενός κράτη μέλη της ΕΕ· εκτιμά πως η φύση των κυβερνοεπιθέσεων τις καθιστά απειλή που απαιτεί αντίδραση σε επίπεδο Ένωσης, μεταξύ άλλων μέσω κοινών ικανοτήτων αναλυτικής στήριξης· προτρέπει τα κράτη μέλη να παρέχουν αμοιβαία συνδρομή σε περιπτώσεις κυβερνοεπιθέσεων εναντίον ενός εξ αυτών·

87. θεωρεί ζωτικής σημασίας όχι μόνο να συνεχίσουν αλλά και να εντείνουν η ΕΕ και το NATO την ανταλλαγή μυστικών πληροφοριών προκειμένου να καταστεί δυνατή η επίσημη διαπίστωση της προέλευσης των κυβερνοεπιθέσεων και συνακόλουθα η επιβολή περιοριστικών κυρώσεων στους υπευθύνους· εκτιμά αναγκαίο να συνεχιστεί, μέσω της συμμετοχής σε κυβερνοασκήσεις και της κοινής εκπαίδευσης, η ενεργή αλληλεπίδραση μεταξύ ΕΕ και NATO στα πεδία της κυβερνοασφάλειας και της άμυνας·

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

88. ζητεί μια σταθερή πηγή χρηματοδότησης για το Τμήμα Στρατηγικής Επικοινωνίας της ΕΥΕΔ, με σημαντικά κονδύλια για την ειδική ομάδα East StratCom.

89. ζητεί από την ΕΥΕΔ και το Συμβούλιο να εντείνουν τις τρέχουσες προσπάθειές τους για βελτίωση της κυβερνοασφάλειας, ιδίως σε σχέση με τις αποστολές ΚΠΑΑ, μεταξύ άλλων με τη λήψη μέτρων σε επίπεδο ΕΕ και κρατών μελών για τον περιορισμό των απειλών κατά της ΚΠΑΑ, π.χ. ενισχύοντας την ανθεκτικότητα μέσω εκπαίδευσης, κατάρτισης και ασκήσεων, και εξορθολογίζοντας το ποτίο της εκπαίδευσης και κατάρτισης στην ΕΕ σε θέματα κυβερνοασφάλειας.

90. επικροτεί τις προσπάθειες ενίσχυσης της ικανότητας της Ένωσης να αντιμετωπίζει «υβριδικές» απειλές, οι οποίες είναι συνδυασμοί ασαφών καταστάσεων, άμεσων και έμμεσων πιέσεων και εμπλοκής στρατιωτικών και μη στρατιωτικών ικανοτήτων και αντιπροσωπεύουν μικρό μόνο μέρος του φάσματος προκλήσεων για την εσωτερική και εξωτερική ασφάλεια με τις οποίες η ΕΕ έρχεται αντιμέτωπη· λαμβάνει υπό σημείωση τις σκέψεις περί ενεργοποίησης της ρήτρας αμοιβαίας συνδρομής για τις υβριδικές απειλές, προκειμένου να αποκτήσει η ΕΕ ικανότητα αποτελεσματικής κοινής απόκρισης.

91. αναγνωρίζει την αυξανόμενη σημασία των ηλεκτρονικών και των αυτοματοποιημένων ικανοτήτων συλλογής μυστικών πληροφοριών· τονίζει ότι αυτές συνιστούν απειλή για τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα της ΕΕ· καλεί όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και όλα τα κράτη μέλη να συνεχίσουν να βελτιώνουν τις ηλεκτρονικές και αυτοματοποιημένες τεχνολογίες τους· ενθαρρύνει την περαιτέρω συνεργασία σε αυτό το πεδίο της τεχνολογικής προόδου.

92. αναγνωρίζει τον όλο και πιο εξέχοντα ρόλο της τεχνητής νοημοσύνης στην ευρωπαϊκή άμυνα· σημειώνει ειδικότερα τις πολλές στρατιωτικές εφαρμογές που απορρέουν από την τεχνητή νοημοσύνη για τη διαχείριση και την τόνωση του επιχειρησιακού περιβάλλοντος, την υποστήριξη της διαδικασίας λήψης αποφάσεων, τον εντοπισμό απειλών και την επεξεργασία των πληροφοριών που συλλέγονται· τονίζει ότι είναι απαραίτητη η ανάπτυξη αξιόπιστης ΤΝ στον τομέα της άμυνας, ως τεχνολογίας για τη διασφάλιση της ευρωπαϊκής στρατηγικής αυτονομίας στους τομείς της λήψης αποφάσεων και των ικανοτήτων· καλεί την ΕΕ όχι μόνο να συνεχίσει αλλά και να αυξήσει τις επενδύσεις της στο πεδίο αυτό, και ιδίως στις επαναστατικές τεχνολογίες, μέσω των υφιστάμενων μηχανισμών (Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας, Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Καινοτομίας, μελλοντικό πρόγραμμα «Ορίζων Ευρώπη», πρόγραμμα «Ψηφιακή Ευρώπη»)· καλεί την ΕΕ να έχει ενεργό ρόλο στην παγκόσμια ρύθμιση των αυτόνομων θανατηφόρων οπλικών συστημάτων.

93. σημειώνει ότι οι αναδυόμενες τεχνολογίες, συμπεριλαμβανομένης της τεχνητής νοημοσύνης, που χρησιμοποιούνται σε οπικά συστήματα πρέπει να αναπτύσσονται και να εφαρμόζονται με βάση τις αρχές της υπεύθυνης καινοτομίας και τις δεοντολογικές αρχές, όπως είναι η λογοδοσία και η συμμόρφωση με το διεθνές δίκαιο· τονίζει ότι η ΕΕ, λαμβάνοντας υπόψη την άκρως αμφιλεγόμενη έννοια των πλήρως αυτόνομων οπλικών συστημάτων, οφείλει να διερευνήσει τις δυνατότητες της τεχνητής νοημοσύνης και παράλληλα να εγγυηθεί τον πλήρη σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του διεθνούς δικαίου.

94. σημειώνει ότι, σύμφωνα με την έκθεση της Ευρωπόλ του 2019 για την κατάσταση και τις τάσεις της τρομοκρατίας στην ΕΕ, το 2018 παρατηρήθηκε γενική αύξηση της τρομοκρατικής προπαγάνδας, του διδακτικού υλικού και των απειλών όσον αφορά τα χημικά, βιολογικά, ραδιολογικά και πυρηνικά υλικά (ΧΒΡΠ), ενώ μειώθηκαν τα εμπόδια για την απόκτηση γνώσεων σχετικών με τη χρήση ΧΒΡΠ όπλων· τονίζει, εν προκειμένω, την ανάγκη να αυξηθεί η ασφάλεια ΧΒΡΠ στην Ευρώπη.

95. αναγνωρίζει ότι οι νέες δυνατότητες θα προσφέρουν νέες ευκαιρίες για τη συνεργασία στρατιωτικών μονάδων στο θέατρο επιχειρήσεων, σε έναν εμβυθιστικό (immersive) ψηφιακό χώρο και για την προστασία σε σχεδόν πραγματικό χρόνο, ιδίως όταν τα δίκτυα 5G συνδυάζονται με άλλες καινοτομίες όπως το αμυντικό υπολογιστικό νέφος και τα υπερηχητικά αμυντικά συστήματα.

96. υπογραμμίζει ότι επειδή ο κίνδυνος της διάδοσης και χρήσης χημικών όπλων συνιστά σοβαρή απειλή για τη διεθνή ειρήνη και ασφάλεια, η ΕΕ οφείλει να συνεχίσει να παρέχει ισχυρή και συνεπή πολιτική και οικονομική στήριξη στον οργανισμό για την απαγόρευση των χημικών όπλων (ΟΑΧΟ/ΟΡΑΠ) ώστε αυτός να υλοποιήσει την εντολή του, και αφετέρου να ενισχύσει την ανθεκτικότητά της απέναντι στις υβριδικές και τις ΧΒΡΠ απειλές.

97. αναγνωρίζει ότι η συνεργασία στον τομέα των ικανοτήτων βρίσκεται ακόμη στις απαρχές της, χωρίς να μπορούν ακόμη η Ένωση και τα κράτη μέλη της να έχουν τα χειροπιαστά αποτελέσματα μιας σταθερής και εκτενούς συνεργασίας· είναι πεπεισμένο ότι η επιχειρησιακή υλοποίηση των ευρωπαϊκών φιλοδοξιών αποτελεί μακροπρόθεσμο στόχο και βασίζεται στη διαρκή πολιτική βούληση των κρατών μελών· τονίζει την ανάγκη για ευέλικτες συνεργασίες μέσω ευέλικτων και αρθρωτών μηχανισμών που θα διευκολύνουν την αμοιβαία προσέγγιση διαφορετικών στρατηγικών αντιλήψεων και τη διαλειτουργικότητα μεταξύ προσφερόμενων εταίρων που διαθέτουν ικανότητες· ενθαρρύνει την ad hoc συνεργασία ή τους μηχανισμούς κοινής χρήσης πόρων όπως το Ευρωπαϊκό Επιτελείο Εναέριων Μεταφορών (ΕΕΕΜ/ΕΑΤC), που έχει ήδη αποδείξει την αποτελεσματικότητά του, και υποστηρίζει την επέκτασή τους και σε άλλους τομείς (ελικόπτερα, ιατρική υποστήριξη).

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

98. τονίζει την ανάγκη να ενσωματωθεί η διάσταση του φύλου στη δράση ΚΠΑΑ της ΕΕ, λαμβανομένου υπόψη του ρόλου που διαδραματίζουν οι γυναίκες στον πόλεμο, στη μετασυγκρουσιακή σταθεροποίηση και στις διαδικασίες οικοδόμησης της ειρήνης· υπογραμμίζει την ανάγκη αντιμετώπισης της έμφυλης βίας ως πολεμικού εργαλείου στις εμπόλεμες περιοχές· υπογραμμίζει ότι ο πόλεμος δοκιμάζει περισσότερο τις γυναίκες από ό,τι τους άντρες· καλεί την ΕΕ και τους διεθνείς εταίρους της να προωθήσουν ενεργά τη συμμετοχή των γυναικών στις διαδικασίες ειρήνευσης και σταθεροποίησης και να ικανοποιήσουν τις συγκεκριμένες ανάγκες τους στο θέμα της ασφάλειας·

99. επισημαίνει την αυξανόμενη σημασία της ασφάλειας του διαστήματος και των δορυφόρων· τονίζει τη σημασία του Δορυφορικού Κέντρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ζητεί από τον οργανισμό αυτό μια ανάλυση και μια έκθεση σχετικά με την ασφάλεια και/ή τις αδυναμίες των δορυφόρων της ΕΕ και των κρατών μελών όσον αφορά τα διαστημικά συντρίμια, τις κυβερνοεπιθέσεις και τις απευθείας πυραυλικές επιθέσεις·

Αμυντική συνεργασία και εταιρικές σχέσεις στο πλαίσιο της ΚΠΑΑ

100. τονίζει ότι η φιλοδοξία για μια ευρωπαϊκή στρατηγική αυτονομία βασίζεται στην ικανότητα των Ευρωπαίων να ενεργούν για την προάσπιση των συμφερόντων τους είτε ανεξάρτητα είτε, κατά προτίμηση, στο πλαίσιο μιας θεσμικής συνεργασίας (ΝΑΤΟ, ΟΗΕ)·

101. θεωρεί ότι η πολυμερής προσέγγιση αποτελεί κρίσιμη αξία για την ασφάλεια και την άμυνα, και υπογραμμίζει ότι η ΕΕ θα αποτελέσει αποτελεσματικό και αξιόπιστο παράγοντα ασφάλειας μόνο αν οι ενέργειές της βασίζονται σε βιώσιμες συνεργασίες και σε στρατηγικές εταιρικές σχέσεις με χώρες και οργανισμούς που μοιράζονται τις αξίες της Ένωσης· επικροτεί αφετέρου τις συνεισφορές των εταίρων της ΚΠΑΑ στις αποστολές και επιχειρήσεις της Ένωσης·

102. τονίζει ότι οι εταιρικές σχέσεις και η συνεργασία με χώρες και οργανισμούς που συμπεριφέρονται τις αξίες της ΕΕ συμβάλλουν σε μια πιο αποτελεσματική ΚΠΑΑ· χαιρετίζει τις συνεισφορές των εταίρων της ΚΠΑΑ στις εν εξελίξει αποστολές και επιχειρήσεις της ΕΕ που συμβάλλουν στην ενίσχυση της ειρήνης, της περιφερειακής ασφάλειας και της σταθερότητας·

103. τονίζει ότι, μετά το Brexit, η ΕΕ και το Ηνωμένο Βασίλειο θα εξακολουθούν να μοιράζονται το ίδιο στρατηγικό περιβάλλον και να αντιμετωπίζουν τις ίδιες απειλές κατά της ειρήνης και της ασφάλειάς τους, και ως εκ τούτου θεωρεί απαραίτητη τη διατήρηση σταθερής, στενής και ειδικής συνεργασίας στον τομέα της άμυνας και της ασφάλειας μεταξύ της Ένωσης και του Ηνωμένου Βασιλείου μετά το Brexit· τονίζει ότι, συνεργαζόμενη με το Ηνωμένο Βασίλειο, η Ένωση θα μπορέσει να μεγιστοποιήσει τις δυνατότητές της και τις επιχειρησιακές ικανότητές της· θεωρεί ότι είναι ότι είναι εσφαλμένο να ξεετάζονται ενδεχόμενα συνεργασίας στον τομέα της άμυνας από τα οποία να εξαιρείται συστηματικά το Ηνωμένο Βασίλειο· προτείνει τη σύναψη συνθήκης άμυνας και ασφάλειας με το Ηνωμένο Βασίλειο, η οποία θα του επιτρέψει να συμμετέχει στους ενωσιακούς μηχανισμούς όσο το δυνατόν περισσότερο·

104. υπενθυμίζει τον θεμελιώδη ρόλο του ΝΑΤΟ στη συλλογική άμυνα, όπως αυτός αναγνωρίζεται ρητά στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης· είναι πεπεισμένο ότι η στρατηγική εταιρική σχέση ΕΕ-ΝΑΤΟ είναι ουσιαστικής σημασίας για την αντιμετώπιση των προκλήσεων στον τομέα της ασφάλειας με τις οποίες βρισκονται αντιμέτωπες η Ευρώπη και οι γειτονικές της χώρες· εκτιμά πως η συνεργασία ΕΕ-ΝΑΤΟ θα πρέπει να ενισχυθεί αμοιβαία, να συνεκτιμά πλήρως τα ειδικά χαρακτηριστικά και το ρόλο καθενός από τους δυο θεσμούς, και να συνεχιστεί με πλήρη σεβασμό των αρχών της συμμετοχικότητας και της αμοιβαιότητας και της αυτονομίας και των δυο οργανισμών στη λήψη αποφάσεων, ιδίως όποτε θίγονται κοινά ή ενωσιακά συμφέροντα· επικροτεί τη συνεργασία ΕΕ-ΝΑΤΟ μέσω της άσκησης Defender-Europe 20 και εκτιμά ότι η άσκηση αποτελεί πραγματική ευκαιρία προκειμένου αφενός να δοκιμαστεί η ικανότητα της Ευρώπης να ανταποκρίνεται σε επιθετικές ενέργειες, και αφετέρου να τεθούν υπό εξέταση οι εξελίξεις και οι βελτιώσεις στη διασυννοριακή και στρατιωτική κινητικότητα·

105. τονίζει τη σημασία της εταιρικής σχέσης ΕΕ-ΟΗΕ για την επίλυση των διεθνών συγκρούσεων και για τις δραστηριότητες οικοδόμησης της ειρήνης· καλεί αμφοτέρους τους οργανισμούς να συντονίσουν περαιτέρω τις προσπάθειές τους στις ζώνες όπου αναπτύσσονται σημαντικές στρατιωτικές και μη στρατιωτικές αποστολές, προκειμένου να αποφεύγονται οι επικαλύψεις και να μεγιστοποιούνται οι συνέργειες·

106. τονίζει τη σημασία της συνεργασίας μεταξύ της ΕΕ και άλλων διεθνών οργανισμών, ιδίως με την Αφρικανική Ένωση και τον Οργανισμό για την Ασφάλεια και τη Συνεργασία στην Ευρώπη (ΟΑΣΕ)· θεωρεί ότι η ΕΕ θα πρέπει να εντείνει τον διάλογο και τη συνεργασία με τις τρίτες χώρες που μοιράζονται τις αξίες και τις στρατηγικές προτεραιότητές της, καθώς και με τους περιφερειακούς και υποπεριφερειακούς οργανισμούς·

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

107. υποστηρίζει, παράλληλα με τη θεσμική συνεργασία και τις συμπράξεις, τον συνδυασμό διαφόρων ευέλικτων, πολύπλευρων, ανοικτών και ταυτόχρονα λειτουργικών, φιλόδοξων και απαιτητικών μορφών συνεργασίας, τόσο εντός όσο και εκτός των δομών της ΕΕ, του ΝΑΤΟ και του ΟΗΕ, που θα μπορούσαν να διευκολύνουν τις κοινές δεσμεύσεις στο πλαίσιο των επιχειρήσεων, ενισχύοντας έτσι τους επιχειρησιακούς στόχους της Ένωσης· τονίζει, στο πλαίσιο αυτό, ότι τα παραδείγματα συνεργασίας όπως η Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Επέμβασης, η Βόρεια Αμυντική Συμμαχία (NORDEFCO), η ομάδα Βίσεγκραντ 4 ή και η αυξανόμενη ενοποίηση των ενόπλων δυνάμεων της Γερμανίας και των Κάτω Χωρών απηχούν τη λογική αυτή της στενότερης στρατιωτικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών·

108. αναγνωρίζει ότι η πολιτική και οικονομική σταθερότητα, σε συνδυασμό με τις στρατιωτικές ικανότητες και τη συνεργασία στην Υποσαχάρια Αφρική είναι καθοριστικής σημασίας για τον μετριασμό της τζιχαντιστικής δραστηριότητας και των μεταναστευτικών κρίσεων και για την καταπολέμηση της εξάπλωσης και της επιρροής του εξτρεμισμού·

109. αναγνωρίζει και στηρίζει την Αποστολή Συνοριακής Συνδρομής της ΕΕ (EUBAM) στη Λιβύη, η οποία βοήθησε κατά τον εκδημοκρατισμό παρέχοντας υπηρεσίες εκπαίδευσης και συμβουλών στον τομέα της ασφάλειας συνόρων και εργάζεται για την ανάπτυξη της ασφάλειας των συνόρων της Λιβύης στην ξηρά, στον αέρα και στη θάλασσα·

110. καλεί την ΕΕ να τηρήσει τις δεσμεύσεις που ανέλαβε στην τέταρτη σύνοδο κορυφής ΕΕ-Αφρικής για τη στήριξη της οικονομικής και πολιτικής σταθερότητας και των ικανοτήτων της Αφρικανικής Δύναμης Επιφυλακής·

111. προτρέπει τα κράτη μέλη να συνεχίσουν τη συνεργασία με την Αφρικανική Ένωση και να τηρήσουν τις μέχρι τώρα δεσμεύσεις τους·

112. αναγνωρίζει την αυξανόμενη πολιτική, οικονομική, περιβαλλοντική, στρατηγική αξία του Αρκτικού Κύκλου και την αξία του σε θέματα ασφαλείας· καλεί τα κράτη μέλη να συνεχίσουν τη συνεργασία με το Αρκτικό Συμβούλιο για όλα τα θέματα που ενδιαφέρουν την ΕΕ και να διατυπώσουν μια συνολική στρατηγική για την περιοχή·

Θεσμικό πλαίσιο

113. εκτιμά ότι η πρόοδος προς μια ευρωπαϊκή άμυνα διανοίγει προοπτικές για σημαντικές δομικές αλλαγές· επικροτεί την ανακοίνωση για τη δημιουργία Γενικής Διεύθυνσης «Αμυντική και Διαστημική Βιομηχανία» στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, υπό την ευθύνη του/της Επιτρόπου Εσωτερικής Αγοράς· σημειώνει ότι αυτή η νέα αυτή ΓΔ θα διαθέτει αρμοδιότητα να υποστηρίζει, να συντονίζει και να συμπληρώνει τις δράσεις των κρατών μελών στον τομέα της ευρωπαϊκής άμυνας, συμβάλλοντας έτσι στην ενίσχυση της ευρωπαϊκής στρατηγικής αυτονομίας· λαμβάνει υπό σημείωση τον προσδιορισμό των πέντε βασικών καθηκόντων της (υλοποίηση και έλεγχος του EDF, δημιουργία μιας ανοικτής και ανταγωνιστικής ευρωπαϊκής αγοράς αμυντικού εξοπλισμού, εφαρμογή του σχεδίου δράσης για τη στρατιωτική κινητικότητα, ενίσχυση μιας ισχυρής και καινοτόμου διαστημικής βιομηχανίας, εφαρμογή του μελλοντικού διαστημικού προγράμματος)· καλεί την Επιτροπή να διευκρινίσει περαιτέρω τον ρόλο και τις αρμοδιότητες της νέας ΓΔ· προτρέπει την Επιτροπή να υποβάλει ένα σχέδιο που να εξηγήει πώς θα συντονίσει το έργο της νέας ΓΔ με εκείνο άλλων δομών που διαθέτουν άλλες αρμοδιότητες (Ευρωπαϊκό Οργανισμό Άμυνας, ΕΥΕΔ κ.λπ.) προκειμένου να μεγιστοποιηθεί η απόδοση των διαθέσιμων πόρων και να διασφαλιστεί μια αποτελεσματική συνεργασία·

114. αναλαμβάνει να παρέχει στενό κοινοβουλευτικό έλεγχο και παρακολούθηση των ευρωπαϊκών αμυντικών αποστολών, μέσων και πρωτοβουλιών· καλεί τον ΑΠ/ΥΕ, το Συμβούλιο και τις διάφορες ενδιαφερόμενες ευρωπαϊκές δομές να υποβάλλουν τακτικά έκθεση στην Υποεπιτροπή Ασφάλειας και Άμυνας σχετικά με την εκτέλεση της εντολής τους·

115. ζητεί να εκπονηθεί μια ευρωπαϊκή αμυντική στρατηγική ως αναγκαίο συμπλήρωμα της Συνολικής Στρατηγικής του 2016, που θα προσφέρει ένα πλαίσιο για τον προσανατολισμό και τον προγραμματισμό που είναι και οι δυο απαραίτητοι για την αποτελεσματική εφαρμογή των νέων μέσων και πόρων·

116. επισημαίνει ότι παράλληλα με το σεβασμό προς τις παραδόσεις στρατιωτικής ουδετερότητας αρκετών κρατών μελών, ζωτική είναι η εξασφάλιση της στήριξης των πολιτών της ΕΕ, για τις πολιτικές φιλοδοξίες της αμυντικής πολιτικής της ΕΕ· υπογραμμίζει ότι, σύμφωνα με τις πλέον πρόσφατες δημοσκοπήσεις, τα τρία τέταρτα των πολιτών της ΕΕ τάσσονται υπέρ της αύξησης της συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών σε θέματα ασφαλείας και άμυνας, υποστηρίζοντας έτσι μια κοινή πολιτική ασφαλείας και άμυνας για τα κράτη μέλη, σε ποσοστό που παραμένει πάνω από το 70 % από το 2004·

117. ζητεί να ληφθούν σταδιακά μέτρα προς την κατεύθυνση μιας κοινής αμυντικής πολιτικής (άρθρο 42 παράγραφος 2 ΣΕΕ) και, εν τέλει, μιας κοινής άμυνας, και παράλληλα να ενισχυθούν οι απόψεις ως προς την πρόληψη και επίλυση των συγκρούσεων, μεταξύ άλλων με μια αύξηση των χρηματοδοτικών, διοικητικών και ανθρώπινων πόρων που προορίζονται για διαμεσολάβηση, διάλογο, συμφιλίωση, οικοδόμηση της ειρήνης και άμεση αντιμετώπιση κρίσεων·

Τετάρτη, 15 Ιανουαρίου 2020

118. θεωρεί ότι μια λευκή βίβλος της ΕΕ για την ασφάλεια και την άμυνα θα αποτελούσε ουσιώδες στρατηγικό εργαλείο για την ενίσχυση της διακυβέρνησης στον τομέα της αμυντικής πολιτικής της ΕΕ και, στο πλαίσιο της σταδιακής διαμόρφωσης της Ευρωπαϊκής Αμυντικής Ένωσης, θα μπορούσε να προβλέπει έναν στρατηγικό μακροπρόθεσμο σχεδιασμό και να επιτρέπει τον σταδιακό συγχρονισμό των κύκλων άμυνας σε όλα τα κράτη μέλη· καλεί το Συμβούλιο και τον ΑΠ/ΥΕ να εκπονήσουν ένα τέτοιο εργαλείο, για να συμπεριληφθεί, μεταξύ άλλων, στον σχεδιασμό του ΠΔΠ, και με περαιτέρω στόχο να εξασφαλιστεί συνοχή ανάμεσα στο σχέδιο εφαρμογής της Συνολικής Στρατηγικής της ΕΕ για την Ασφάλεια και την Άμυνα, της CARD και της PESCO·

119. υπενθυμίζει το άρθρο 44 ΣΕΕ, που προβλέπει συμπληρωματικές διατάξεις ευελιξίας και ορίζει τη δυνατότητα ανάθεσης της εκτέλεσης αποστολών διαχείρισης κρίσεων σε μια ομάδα κρατών μελών, τα οποία θα μπορούν αναλαμβάνουν τις εν λόγω αποστολές εκ μέρους της ΕΕ και να υπόκεινται στον πολιτικό έλεγχο και τη στρατηγική καθοδήγηση της Επιτροπής Πολιτικής και Ασφαλείας και της ΕΥΕΔ·

120. τονίζει ότι η επικείμενη Διάσκεψη για το Μέλλον της Ευρώπης θα πρέπει να περιλαμβάνει προβληματισμούς για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Αμυντικής Ένωσης, ειδικότερα δε ως προς την ανάγκη να συγκροτηθεί μια ευρωπαϊκή δύναμη επέμβασης με επαρκώς αποτελεσματικές αμυντικές ικανότητες για τη διατήρηση της ειρήνης και την πρόληψη των συγκρούσεων, καθώς και για την ενίσχυση της διεθνούς ασφάλειας, σύμφωνα με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και τις αποστολές που ορίζονται στο άρθρο 43 παράγραφος 1 ΣΕΕ·

121. επισημαίνει το πλήθος θεσμικών οργάνων και επικαλύψεων στο αμυντικό περιβάλλον της ΕΕ· καλεί όλους τους ενδιαφερόμενους φορείς να εξετάσουν τους δυνατούς τρόπους βελτίωσης του περιβάλλοντος, αυτού προκειμένου να γίνει πιο κατανοητό στους πολίτες, θεσμικά πιο λογικό και συνεκτικό, και πιο αποτελεσματικό·

122. ζητεί να εξεταστεί ο ρόλος που θα πρέπει να έχει ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Άμυνας στην σταδιακή διαμόρφωση μιας κοινής αμυντικής πολιτικής της ΕΕ·

ο

ο ο

123. αναθέτει στον Πρόεδρό του να διαβιβάσει το παρόν ψήφισμα στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, στο Συμβούλιο, στον Επίτροπο Εσωτερικής Αγοράς, στον Αντιπρόεδρο της Επιτροπής/Υπατο Εκπρόσωπο της Ένωσης για θέματα Εξωτερικής Πολιτικής και Πολιτικής Ασφαλείας, στον Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, στον Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ, στους οργανισμούς της Ένωσης που δραστηριοποιούνται στους τομείς του διαστήματος, της ασφάλειας και της άμυνας, καθώς και στις κυβερνήσεις και τα κοινοβούλια των κρατών μελών.
